

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

Royal Thai Police

คู่มือประชาชน

กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ

คำนำ

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นหน่วยงานซึ่งมีหน้าที่
ถวายความปลอดภัยสำหรับองค์พระมหากษัตริย์
พระราชินี และพระบรมวงศานุวงศ์ รักษาความปลอดภัย
ในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน รักษาความมั่นคงใน
ราชอาณาจักร อำนวยความยุติธรรม ให้บริการประชาชน
ด้วยความเสมอภาคเป็นธรรมอย่างมีมาตรฐาน เพื่อสร้าง
ความเชื่อมั่น ศรัทธาต่อองค์กรและประชาชน ตลอดจน
การส่งเสริมให้ประชาชน ชุมชน และท้องถิ่นมีส่วนร่วม
ในการป้องกัน ควบคุมและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม

ดังนั้น เพื่อให้ประชาชนได้มีความรู้ความเข้าใจ
ในการถวายความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์
การป้องกันอาชญากรรม คำแนะนำในการติดต่อ
การขออนุญาต และสิทธิที่ประชาชนพึงมีเมื่อตกเป็น
ผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหาได้อย่างเป็นรูปธรรมและ
มีประสิทธิภาพ ตลอดจนข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องกฎหมาย
ใหม่ที่ควรรู้ในสถานการณ์ปัจจุบัน สำนักงานตำรวจ

แห่งชาติ จึงได้จัดทำ “คู่มือประชาชน” นี้ขึ้น เพื่อเป็นแนวทางให้ประชาชนได้ทราบและถือปฏิบัติอย่างถูกต้อง ในเมื่อมีเหตุหรือติดต่อขอทำธุรกรรมในเรื่องต่าง ๆ

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่า คู่มือประชาชนเล่มนี้ จะเอื้อประโยชน์แก่ประชาชนทุกท่าน ให้ได้รับทราบแนวทางการถวายความจงรักภักดี ต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ การป้องกันและแก้ไขปัญหอาชญากรรมในเบื้องต้น และความสะดวกรวดเร็วในการติดต่อขอทำธุรกรรมกับหน่วยงานสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้เป็นอย่างดี

กองแผนงานอาชญากรรม
สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
มีนาคม 2559

สารบัญ

	หน้า
- การสร้างจิตสำนึกต่อสถาบัน พระมหากษัตริย์ สถานการณ์ทั่วไป	1
- การสร้างจิตสำนึกเพื่อแสดง ความจงรักภักดี	2
- การมีส่วนร่วมในการปกป้อง สถาบันพระมหากษัตริย์	4
- ข้อพึงระวังมิให้ตกเป็นเครื่องมือ ของฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด	6
1. คำแนะนำในการไปติดต่อที่สถานีตำรวจ	7
1.1 เอกสารสำคัญที่ต้องนำติดตัวไป	9
1.2 กรณีบัตรประจำตัวประชาชนหาย หรือบัตรถูกทำลาย	10
1.3 แจ้งความเอกสารสำคัญหาย	12
1.4 แจ้งความคนหาย	12
<hr/>	
กลุ่มงานการมีส่วนร่วมของประชาชน	(ก)

1.5	แจ้งความรถหรือเรือหาย	13
1.6	แจ้งความอาวุธปืนหาย	14
1.7	แจ้งความทรัพย์สินหาย	14
1.8	แจ้งความถูกลอบแปลงเอกสาร	14
1.9	แจ้งความถูกฉ้อโกงทรัพย์สิน	15
1.10	แจ้งความถูกข่มขืนหรือข่มขืน	15
1.11	แจ้งความถูกข่มขืนหรือข่มขืน ที่เกี่ยวกับการเช่าซื้อ	15
1.12	แจ้งความทำให้เสียทรัพย์สิน	16
1.13	แจ้งความพรากรผู้เยาว์	16
1.14	แจ้งความถูกข่มขืนกระทำชำเรา	16
1.15	แจ้งความถูกทำร้ายร่างกาย และเหตุฆ่าคนตาย	17
1.16	แจ้งความจ่ายเช็คโดยไม่มีเงิน	17
1.17	การประกันตัวผู้ต้องหา	18
1.18	สิทธิของผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหา	25

1.19	การขอหนังสือรับรองความประพฤติ สำหรับบุคคลสัญชาติไทย	26
1.20	การแจ้งที่พักของชาวต่างชาติ	29
2.	คำแนะนำในการขออนุญาตต่างๆ	31
2.1	การขออนุญาตแสดงมหรสพชั่วคราว	33
2.2	การขออนุญาตจุดดอกไม้เพลิง	33
2.3	การขออนุญาตมีและใช้อาวุธปืน (แบบ ป.3 และ ป.4) การขอรับโอนมรดกอาวุธปืน	34
2.4	การขออนุญาตแสดงมหรสพจิว	34
2.5	การขออนุญาตใช้เครื่องขยายเสียง	34
2.6	การขออนุญาตเล่นการพนัน ประเภทต่างๆ	35
3.	ความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม	37
-	ภาพทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม	39
-	ภาพการป้องกันอาชญากรรมเชิงรุก โดยใช้ทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม	40
<hr/>		
	กลุ่มงานการมีส่วนร่วมของประชาชน	(ก)

4. ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรม	41
4.1 การป้องกันการลักทรัพย์ในที่พักอาศัย	43
4.2 การป้องกันการลักทรัพย์ ปล้นทรัพย์ และวิ่งราวทรัพย์ในสถาน ประกอบการค้า	45
4.3 การป้องกันการล้วงกระเป๋า และชิงทรัพย์ในที่สาธารณะ	47
4.4 การป้องกันการถูกล่อลวงข่มขืน	48
4.5 การป้องกันบุตรหลานถูกลักพาตัว	48
4.6 การป้องกันรถหาย	50
4.7 การป้องกันการปล้น ชิงทรัพย์ของ ผู้ไปติดต่อธุรกรรมที่ธนาคาร	52
4.8 การป้องกันการลอบวางระเบิด	53
4.9 การป้องกันแก๊งมิจฉาชีพใน รูปแบบต่างๆ	54
(1) แก๊งของขวัญปีใหม่	54
(2) แก๊งสารพัดช่าง	54

(3) แก๊งขายสินค้าราคาถูก	55
(4) แก๊งเรียไรทำบุญ	55
(5) แก๊งจัดงานเลี้ยง	56
(6) แก๊งล้าง/กรี๊ดกระเป๋	57
(7) แก๊งมอมยานอนหลับ	58
(8) แก๊งตกทอง	58
(9) แก๊งใช้ธนบัตรปลอม	60
(10) แก๊งปลอมบัตรเครดิต	60
(11) ข้อควรระวังการหลอกให้โอนเงิน ทางคอมพิวเตอร์	61
(12) ข้อควรระวังการถูกหลอกให้ โอนเงินทางตู้เอทีเอ็ม	62
4.10 คำแนะนำเพื่อความปลอดภัยอื่นๆ	63
(1) ระวังคนแปลกหน้า	63
(2) หลงทางควรทำอย่างไร	64
(3) ความปลอดภัยในบ้าน	64
(4) ความปลอดภัยนอกบ้าน	65

	หน้า
(5) การป้องกันยาเสพติดติดสูตนเอง ครอบครัว และชุมชน	66
4.11 การจดจำตำหนิรูปพรรณบุคคล และยานพาหนะ	68
(1) การจดจำตำหนิรูปพรรณบุคคล	68
(2) การสังเกตจดจำยานพาหนะของ คนร้ายหรือผู้ต้องสงสัย	73
(3) การสังเกตยานพาหนะรถยนต์ และรถจักรยานยนต์	76
5. ความรู้เกี่ยวกับการใช้รถใช้ถนน อย่างปลอดภัย	77
5.1 ท่านจะขับรถให้ปลอดภัยได้อย่างไร	79
5.2 ความรู้เกี่ยวกับการเดินถนน การข้ามถนน การขึ้นลงรถประจำทาง อย่างปลอดภัย	81
5.3 ความรู้เกี่ยวกับรถที่นำมาใช้	85

	หน้า
5.4 ความรู้เกี่ยวกับเครื่องหมายจราจร	86
(1) เครื่องหมายและสัญญาณจราจร	86
(2) เครื่องหมายและข้อความบนพื้นทาง	94
(3) เครื่องหมายบนขอบทาง	95
6. ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป	97
6.1 การฟ้องคดีต่อศาลปกครอง	99
6.2 ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่ลงโทษผู้กระทำความผิดต่อเด็ก	100
6.3 ความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ. ค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544	103
6.4 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับบุหรี	104
6.5 กฎหมายเกี่ยวกับ บาราถู๋ บาราถู๋ไฟฟ้าหรือบุหรีไฟฟ้าในประเทศไทย	105
<hr/>	
กลุ่มงานการมีส่วนร่วมของประชาชน	(ก)

	หน้า
6.6 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสุรา/แอลกอฮอล์	108
6.7 กฎหมายการทวงถามหนี้ พ.ศ. 2558	115
6.8 กฎหมายเกี่ยวกับการเล่นเกม อินเทอร์เน็ต	117
6.9 การห้ามใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ (มือถือ) ขณะขับซึ่รถ	118
7. ระเบียบและคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่เกี่ยวข้อง	119
7.1 ความรู้เกี่ยวกับคณะกรรมการตรวจสอบ และติดตามการบริหารงานตำรวจ (กต.ตร.)	121
7.2 การมีส่วนร่วมของประชาชน ชุมชน ท้องถิ่นและองค์กรในกิจการตำรวจ	122

7.3	ค่าตอบแทนหรือสวัสดิการอื่นๆ ที่อาสาสมัครฯ จะได้รับตามระเบียบ ตร. ว่าด้วยการส่งเสริมให้ประชาชน ชุมชน ท้องถิ่นและองค์กรมีส่วนร่วมในกิจการ ตำรวจ พ.ศ. 2551	124
7.4	รูปแบบเครื่องแต่งกายของ อาสาสมัครตำรวจบ้าน และอาสาจรจร	125
	ข้อมูลอ้างอิงที่สำคัญ	126

การสร้างจิตสำนึก
ต่อสถาบันพระมหากษัตริย์
สถานการณ์ทั่วไป

การสร้างจิตสำนึกต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ สถานการณ์ทั่วไป

จากปัจจุบัน พบว่าได้มีการกระทำความผิดฐานหมิ่นพระบรมเดชานุภาพเพิ่มขึ้น โดยมีบุคคลบางกลุ่มกระทำการอันเป็นการปลุกระดมทางความคิดในทางที่ไม่ถูกต้อง มุ่งบ่อนทำลายความมั่นคงต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ ซึ่งมีสาเหตุมาจากหลายปัจจัย โดยเฉพาะปัจจัยทางด้านการเมือง พบว่ามีบางฝ่ายพยายามดึงสถาบันลงมาสู่ความขัดแย้งเพื่อนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการต่อสู้ช่วงชิงอำนาจทางการเมือง ทำให้ประชาชนสับสนกับข่าวสารที่ได้รับ บ้างก็หลงเชื่อตามข้อมูลที่บิดเบือน โดยมีรูปแบบเป็นขบวนการที่จะจงใจให้เกิดแนวคิดต่อต้านหรือเป็นปฏิปักษ์ต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ เป็นเหตุให้มีการออกมาเรียกร้องของบุคคลบางกลุ่มให้มีการปรับปรุงหรือแก้ไขกฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ อันจะส่งผลกระทบต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ อันเป็นเสาหลักและศูนย์รวมจิตใจของคนไทยทั้งประเทศ

การสร้างจิตสำนึกเพื่อแสดงความจงรักภักดี

ประเทศไทยดำรงความเป็นชาติและรักษาเอกราชไว้ได้ ก็เพราะพระปรีชาสามารถแห่งบรรพมหัศจรรย์ราชเจ้าทรงกอบกู้เอกราชนำทัพออกปราบอริราชศัตรู นำชาติให้รอดพ้นจากลัทธิล่าอาณานิคมและผ่านพ้นวิกฤติการณ์ต่าง ๆ นับเป็นคุณูปการอันยิ่งใหญ่ ตราบจนรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบัน ทรงทุ่มเทพระวรกายตลอดช่วงระยะเวลาแห่งการครองราชย์ เพื่อการพัฒนาประเทศ ให้ประชาชนอยู่ดีมีสุขจนเป็นที่ประจักษ์แก่ชาวโลก สมควรอย่างยิ่งที่ประชาชนชาวไทยทุกคนจะได้ร่วมกันแสดงพลังแห่งความจงรักภักดีต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถเพื่อเป็นการเทิดทูนไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์อันเป็นที่รักยิ่งของเรา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จึงขอเชิญชวนประชาชนชาวไทยทุกคนมาร่วมกันรณรงค์สร้างจิตสำนึกเพื่อถวายความจงรักภักดีด้วยวิธีง่าย ๆ 9 ประการ ดังนี้

1. ประดับธงชาติและธงสัญลักษณ์พระนามาภิไธยย่อในวโรกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา และวันสำคัญของชาติ ได้แก่ วันจักรี วันฉัตรมงคล วันปิยมหาราช และวันรัฐธรรมนูญ

2. ประดับภาพถ่ายพระบรมฉายาลักษณ์ของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ พระบรมวงศานุวงศ์ เพื่อแสดงความจงรักภักดีไว้ที่บ้านและที่สำนักงาน

3. ยืนตรงเคารพธงชาติและถวายความจงรักภักดีเมื่อได้ยินเพลงสรรเสริญพระบารมี

4. น้อมนำกระแสพระราชดำรัสที่พระราชทาน ในวโรกาสต่างๆ มาเป็นหลักในการปฏิบัติตนหรือในการทำงาน

5. เรียนรู้และเข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง แล้วนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต

6. เล่าเรื่องราวเกี่ยวกับพระราชกรณียกิจ โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริต่าง ๆ ให้บุตรหลาน ญาติสนิทมิตรสหาย ได้รับรู้รับฟัง เพื่อเป็นการเทิดทูนในพระปรีชาสามารถและพระมหากรุณาธิคุณ ที่ทรงมีต่อประเทศชาติ

7. รู้รักสามัคคีปรองดองและร่วมกันสร้างความสามัคคีในชาติ เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

8. ปฏิบัติตนตั้งมั่นอยู่ในศีลธรรมตามความเชื่อทางศาสนาที่นับถือศรัทธา

9. ตระหนักในหน้าที่พลเมืองดีใช้สิทธิและเสรีภาพของตนเอง โดยไม่ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของผู้อื่น

การมีส่วนร่วมในการปกป้องสถาบัน พระมหากษัตริย์

เมื่อพบเห็นพฤติกรรมใด ๆ อันเป็นการกระทำที่มิบังควรหรือเข้าข่ายเป็นการจาบจ้วง เสียดสี พาดพิง หรือล่วงละเมิดด้วยประการใด ๆ ต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ ประชาชนพึงยึดถือปฏิบัติตามแนวทางดังต่อไปนี้

1. กรณีพบการเผยแพร่โดยตรง เช่น การพูดหรือปราศรัยในที่สาธารณะ การเผยแพร่บทความ-ใบปลิว การจำหน่ายหนังสือพิมพ์/สิ่งพิมพ์ การให้ข่าวหรือให้สัมภาษณ์กับสื่อต่างประเทศ การจัดรายการวิทยุ การจัดรายการโทรทัศน์ เป็นต้น

ข้อพึงปฏิบัติตามหลัก 2 แจ้ง

1.1 แจ้งเบาะแส

1.2 แจ้งผ่านเว็บไซต์

2. กรณีพบการเผยแพร่ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต โดยจัดทำเว็บไซต์หรือเว็บบอร์ดที่มีข้อความหรือภาพถ่ายที่ไม่บังควรหรือเผยแพร่บทความ หนังสือ คลิปวีดีโอ หรือส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์หรืออีเมล รวมทั้งการจัดรายการวิทยุออนไลน์ รายการโทรทัศน์ออนไลน์ เป็นต้น ข้อพึงระวังตามหลัก **3 ไม่** ได้แก่ 1. ไม่ส่งต่อ 2. ไม่เผยแพร่ 3. ไม่ตกเป็นเครื่องมือ

ทั้งนี้ หากพบเหตุการณ์ที่น่าเชื่อว่าเป็นพฤติกรรมอันมิบังควรหรือน่าจะเข้าข่ายเป็นการล่วงละเมิดต่อสถาบันฯ เพื่อเป็นการระงับยับยั้งมิให้ข้อมูลที่ไม่เหมาะสมหรือป้องกันมิให้เหตุการณ์ดังกล่าวแพร่กระจายต่อไป จนเป็นข่าวลือหรือสร้างความเข้าใจผิดในสังคม ท่านสามารถแจ้งข้อมูลเบาะแสได้ตามช่องทาง ดังต่อไปนี้

1. แจ้งเบาะแสทางเว็บไซต์กองบัญชาการตำรวจสันติบาล www.sbpolice.go.th

2. ส่งข้อมูลพร้อมรายละเอียดแห่งพฤติกรรมทางไปรษณีย์มายัง ผู้บัญชาการตำรวจสันติบาล ถนนพระรามที่ 1 เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร 10330 หรือที่ e – mail : sb@police.go.th

3. สมัครเป็นสมาชิกสายลับสันติบาล เพื่อขอรับรหัสสมาชิกในการแจ้งข่าว โดยสมาชิกสายลับ จะได้รับการปกปิดข้อมูลส่วนบุคคลไว้เป็นความลับ ติดต่อสอบถามเพิ่มเติมได้ที่ตำรวจสันติบาลใกล้บ้านท่าน

ข้อพึงระวังมิให้ตกเป็นเครื่องมือของฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด

การกระทำโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ดังต่อไปนี้ อาจทำให้ท่านตกเป็นเครื่องมือ เป็นผู้ส่งเสริมสนับสนุน เป็นผู้มีส่วนร่วมรู้เห็นในการกระทำผิดได้

1. ซื้อ รับไว้ มีไว้ในครอบครอง หรือจำหน่าย จ่ายแจก ซึ่งหนังสือ สิ่งพิมพ์ บทความ ใบปลิว หรือ สิ่งของ ซึ่งปรากฏข้อความอันมิบังควร จาบจ้วง เสียดสี หรือล່วงละเมิดต่อสถาบันฯ

2. เข้าร่วมฟัง แสดงความเห็น หรือเข้าร่วม กิจกรรมในการปราศรัยหรือรายการทางวิทยุโทรทัศน์ ซึ่งจัดขึ้นโดยมีพฤติการณ์ซึ่งอาจเข้าข่ายเป็นการล່วงละเมิดต่อสถาบันฯ

3. เข้าไปเยี่ยมชมนำหน้าเว็บไซต์หรือร่วมแสดงความคิดเห็นในเว็บบอร์ด หรือส่งต่อข้อความที่ได้รับทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งปรากฏข้อความ ภาพ หรือคลิปวิดีโอที่ไม่เหมาะสม

1.

คำแนะนำ

ในการไปติดต่อที่สถานีตำรวจ

1. คำแนะนำในการไปติดต่อที่สถานีดำรวจ

1.1 เอกสารสำคัญที่ต้องนำติดตัวไป

(1) บัตรประจำตัวประชาชน หรือใบแทนฯ หรือบัตรประจำตัวข้าราชการ หรือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว หรือหนังสือเดินทาง (Passport) สำหรับชาวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาภายในประเทศ

(2) สำเนาทะเบียนบ้าน

(3) ในกรณีร้องทุกข์ (แจ้งความ) โดยเป็นตัวแทนของผู้อื่นให้นำหลักฐานติดตัวไปด้วย คือ

- ใบสำคัญแสดงการเป็นผู้แทน โดยชอบธรรมของผู้เยาว์ หรือ

- ใบสำคัญแสดงการเป็นผู้อนุบาลของผู้ไร้ความสามารถ (ตามคำสั่งศาล)

- ในกรณีที่ผู้เสียหายถูกทำร้ายถึงตายหรือบาดเจ็บจนไม่สามารถจัดการเองได้ให้นำหลักฐานซึ่งแสดงว่าเป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานหรือสามีหรือภรรยา (ซึ่งได้จดทะเบียน, สูติบัตร, ใบทะเบียนสมรส ฯลฯ) มาแสดงต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

- ใบสำคัญแสดงการอนุญาตของสามีหรือภรรยา แล้วแต่กรณี ให้ร้องทุกข์แทน หรือเป็นตัวแทนโดยสมบูรณ์

- ในกรณีที่ เป็นผู้แทนของนิติบุคคล
ให้นำหนังสือมอบอำนาจของนิติบุคคลเป็นหลักฐาน
รวมทั้งติดอากรแสตมป์ 5 บาท และหนังสือรับรอง
นิติบุคคลนั้นของกระทรวงพาณิชย์

1.2 กรณีบัตรประจำตัวประชาชนหายหรือบัตร ถูกทำลาย

(1) เมื่อบัตรหายหรือถูกทำลาย ให้แจ้งต่อ
พนักงานเจ้าหน้าที่ที่สำนักงานทะเบียนที่ประสงค์
จะทำบัตร (ไม่ต้องแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ)

(2) หลักฐานที่ต้องนำไปแสดงต่อเจ้าหน้าที่
สำนักงานทะเบียน

- สำเนาทะเบียนบ้าน

- เอกสารที่มีรูปถ่ายของผู้ขอมีบัตร เช่น
ใบอนุญาตขับรถ ใบสุทธิ หนังสือเดินทาง (ถ้ามี) หาก
ไม่มีให้นำเจ้าบ้านหรือบุคคลผู้น่าเชื่อถือ เช่น กำนัน
ผู้ใหญ่บ้าน ไปให้การรับรอง

(3) อายุบัตร

บัตรมีอายุใช้ได้ 6 ปี เมื่อบัตรหมดอายุ
หรือหาย หรือถูกทำลาย หรือชำรุด หรือเปลี่ยนชื่อ
ตัว-ชื่อสกุล ต้องยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายใน

60 วัน นับแต่วันที่บัตรหมดอายุ หรือหาย หรือถูกทำลาย หรือชำรุด หรือเปลี่ยนชื่อตัว-ชื่อสกุล เว้นแต่บัตรที่ยังไม่หมดอายุในวันที่ผู้ถือบัตรมีอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์ให้ใช้ต่อไปได้ตลอดชีวิต

(4) สถานที่ทำบัตรประจำตัวประชาชนสามารถทำได้ทั้งที่ว่าการอำเภอ และเทศบาลทั่วประเทศ

(5) ความผิด

- ผู้ถือบัตรผู้ใดไม่อาจแสดงบัตรได้เมื่อเจ้าพนักงานขอตรวจ มีโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

- ไม่ยื่นคำขอมีบัตรภายในกำหนดเวลา มีโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

- บัตรหมดอายุไม่ต่อบัตรภายในกำหนดหรือบัตรหายแล้วไม่ขอมีบัตรใหม่ภายในกำหนด มีโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

- เปลี่ยนชื่อตัว - ชื่อสกุล แล้วไม่ขอเปลี่ยนบัตรภายในกำหนด มีโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

- ผู้ไม่มีสัญชาติไทยผู้ใดยื่นคำขอมีบัตรโดยแจ้งข้อความหรือแสดงหลักฐานอันเป็นเท็จต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าตนเป็นผู้มีสัญชาติไทย หรือใช้บัตร

ซึ่งตนหมดสิทธิใช้ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปีและปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

1.3 แจ้งความเอกสารสำคัญหาย

เช่น ใบอนุญาตขับซึรยนต์, จักรยานยนต์, โฉนดที่ดิน, ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว ฯลฯ มีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

(1) ยื่นคำร้องแจ้งว่าเอกสารดังกล่าวหายต่อสถานีตำรวจท้องที่ที่หาย

(2) เจ้าพนักงานตำรวจจะสอบสวนว่าหายจริงหรือไม่ แล้วลงบันทึกประจำวันไว้เป็นหลักฐาน

(3) เจ้าพนักงานตำรวจจะออกหลักฐานการแจ้งความเอกสารหายเพื่อให้ท่านนำไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการต่อไป

1.4 แจ้งความคนหาย

การแจ้งความคนหาย สามารถแจ้งได้ตลอดเวลา ไม่จำเป็นต้องรอเวลาให้ครบ 24 ชั่วโมง

หลักฐานที่ควรนำไปแสดงต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจหลังจากที่ทราบหาย คือ

(1) บัตรประจำตัวผู้หาย (ถ้ามี)

(2) สำเนาทะเบียนบ้านของผู้หาย (ถ้ามี)

- (3) ภาพถ่ายคนหาย (ภาพถ่ายที่เป็นปัจจุบัน)
- (4) ใบสำคัญทางราชการ เช่น ใบเกิด, ใบสำคัญทหาร (ใบกองเกิน, กองหนุน) (ถ้ามี)

ศูนย์ข้อมูลคนหาย มูลนิธิกระจกเงา
โทร. 08 0775 2673

1.5 แจ้งความรถหรือเรือหาย

แจ้งทาง 191 หรือ แจ้ง 1192 แล้วจึงนำหลักฐานไปแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ คือ

(1) ใบทะเบียนรถยนต์ รถจักรยานยนต์ เรือ หรือพาหนะอื่น ๆ ที่หาย

(2) ใบเสร็จรับเงินหรือสัญญาซื้อขายเท่าที่มี

(3) ถ้ายานพาหนะดังกล่าวเป็นของนิติบุคคล เป็นตัวแทนห้างร้าน บริษัท ผู้ไปแจ้งความควรมีหนังสือมอบอำนาจจากเจ้าของหรือผู้จัดการของห้างร้าน บริษัท นั้นๆ ไป รวมทั้งหนังสือรับรองบริษัทด้วย

(4) หนังสือเกี่ยวกับการติดต่อหรือเอกสารที่จะใช้เป็นพยานหลักฐานได้ (ถ้ามี)

(5) หนังสือคู่มือประจำตัวรถ หรือยานพาหนะ (เรือ) ที่ทางบริษัทห้างร้านจ่ายให้เป็นคู่มือ ถ้าไม่มีหนังสือคู่มือรถให้จ่ายหือ สี แบบ หมายเลขประจำเครื่องและตัวรถไปด้วย (ถ้ามี)

1.6 แจ้งความอาวูรป็นหาย

- (1) ทะเบียงนโบอนุญาตอาวูรป็น
- (2) โบเสรีจรับเงินที่บริษัทห้างร้านขายป็นออกให้ (ถ้ามี)

1.7 แจ้งความทรัพย์สินหาย

- (1) โบเสรีจรับเงินซื้อขาย หรือหลักฐานการแสดงการซื้อขายทรัพย์สินนั้น
- (2) รูปพรรณทรัพย์สินนั้น ๆ เช่น หมายเลขเครื่อง ฯลฯ (ถ้ามี)

(3) ตำหนิหรือลักษณะพิเศษต่าง ๆ

(4) เอกสารสำคัญต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเท่าที่มี

ในกรณีลักทรัพย์ในบ้านเรือนหรือสำนักงาน ให้รักษาร่องรอยหลักฐานในที่เกิดเหตุไว้ อย่าให้ผู้ใดเข้าไปแตะต้องหรือเคลื่อนย้ายสิ่งของที่เกิดเหตุจนกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไปถึง

1.8 แจ้งความถูกปลอมแปลงเอกสาร

- (1) โบสำคัญตัวจริง เช่น โฉนด แบบ น.ส.3 แบบ ส.ค.1 หนังสือสัญญา โบเสรีจรับเงิน เป็นต้น
- (2) หนังสือที่ปลอมแปลง
- (3) ตัวอย่างตราที่ใช้ประทับหรือลายเซ็นในหนังสือ

1.9 แจ้งความถูกฉ้อโกงทรัพย์สิน

(1) หนังสือหรือหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวกับการถูกฉ้อโกง

(2) หลักฐานแสดงการเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองทรัพย์สิน

1.10 แจ้งความถูกยักยอกทรัพย์สิน

(1) หนังสือสำคัญหรือหลักฐานที่แสดงว่า ได้มีการมอบหมายทรัพย์สินให้ไปจัดการอย่างใดอย่างหนึ่ง

(2) ใบสำคัญแสดงการเป็นเจ้าของทรัพย์สิน

(3) สำเนาหรือคำสั่งศาล หรือพินัยกรรม ในกรณีผู้กระทำผิดเป็นผู้จัดการทรัพย์สินผู้อื่นตามคำสั่งของศาลหรือพินัยกรรม

1.11 แจ้งความถูกยักยอกทรัพย์สินในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเช่าซื้อ

(1) สัญญาใบเช่าซื้อหรือสำเนา หรือใบสำคัญติดต่อซื้อ ขาย เช่า ยืม หรือฝาก

(2) ใบสำคัญที่บริษัทห้างร้านออกให้ โดยระบุรูปพรรณ ยี่ห้อ สี ขนาด น้ำหนัก และเลขหมายประจำตัวทรัพย์สินนั้น

1.12 แจ้งความทำให้เสียทรัพย์

(1) หลักฐานต่าง ๆ แสดงการเป็นเจ้าของ หรือผู้ครอบครองทรัพย์นั้น

(2) หลักฐานหรือสิ่งของที่เสียหายเท่าที่มี หรือเท่าที่นำไปได้

(3) หากเป็นของใหญ่โต หรือทรัพย์ที่เคลื่อนที่ไม่ได้ ซึ่งไม่สามารถนำติดตัวไปได้ ให้เก็บรักษาไว้ อย่าให้เกิดการเสียหายมากขึ้นกว่าเดิม หรือจัดให้คนเฝ้ารักษาไว้ เพื่อเป็นหลักฐานในการดำเนินคดีต่อไป

1.13 แจ้งความพรากผู้เยาว์

(1) สำเนาทะเบียนบ้านของผู้เยาว์

(2) ใบเกิดของผู้เยาว์ (สูติบัตร)

(3) รูปถ่ายของผู้เยาว์

(4) หลักฐานสำคัญอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับผู้เยาว์

(ถ้ามี)

1.14 แจ้งความถูกข่มขืนกระทำชำเรา

(1) เสื้อผ้าของผู้ที่ถูกข่มขืนฯ ซึ่งมีคราบอสุจิหรือรอยเปื้อนอย่างอื่นอันเกิดจากการข่มขืนและสิ่งของต่างๆ ของผู้ต้องหาที่ตกอยู่ในสถานที่เกิดเหตุ

(2) บัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านของผู้เสียหาย

(3) รูปถ่าย หรือที่อยู่ของผู้ต้องสงสัย
ตลอดจนหลักฐานอื่น ๆ (ถ้ามี)

1.15 แจ้งความถูกทำร้ายร่างกายและเหตุฆ่าคนตาย

(1) ให้ดูแลรักษาสถานที่เกิดเหตุไว้ อย่าให้
ผู้ใดเข้าไปแตะต้องหรือเคลื่อนย้ายสิ่งของต่าง ๆ ในที่
เกิดเหตุ จนกว่าเจ้าพนักงานตำรวจจะไปถึงที่เกิดเหตุ

(2) เมื่อพบ มีด ไม้ ปืน ของมีคม หรืออาวุธ
ที่คนร้ายทิ้งไว้ในสถานที่เกิดเหตุ ตลอดจนพยาน
หลักฐานต่างๆ ที่ตกอยู่ในที่เกิดเหตุหากปล่อยทิ้งไว้จะ
สูญหาย หรือเสียหายให้แจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือนำมามอบ
เจ้าหน้าที่ตำรวจ

(3) รายละเอียดต่าง ๆ เท่าที่สามารถบอก
ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ทราบ

1.16 แจ้งความจ่ายเช็คโดยไม่มีเงิน

(1) เช็คที่ยึดไว้

(2) หนังสือที่ธนาคารแจ้งขัดข้องหรือปฏิเสธ
การจ่ายเงิน

(3) หลักฐานหรือเอกสารซึ่งเป็นมูลหนี้แหล่ง
ที่มาของการจ่ายเช็ค เช่น หนังสือสัญญาซื้อขาย ฯลฯ

1.17 การประกันตัวผู้ต้องหา

1) การปฏิบัติ

(1) ให้ผู้ที่มาขอประกันตัวผู้ต้องหา ยื่นคำร้องต่อพนักงานสอบสวนที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ไม่ว่าจะเป็นเจ้าของคดีหรือไม่ก็ตาม

(2) หากไม่อาจเขียนคำร้องประกันได้เองให้ร้องขอต่อพนักงานสอบสวน เพื่อส่งเจ้าหน้าที่ช่วยเขียนคำร้องให้โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใด ๆ

(3) เมื่อรับคำร้องแล้ว ให้ขอหลักฐานการรับสัญญาประกันที่ลงเวลารับคำร้องไว้ด้วย

(4) พนักงานสอบสวนจะแจ้งผลการส่งคำร้องให้เสร็จภายใน 24 ชั่วโมง นับแต่เวลาที่รับคำร้อง

(5) หากไม่ได้รับความสะดวกหรือล่าช้า ให้รีบเข้าพบหรือแจ้งต่อสารวัตร สารวัตรหัวหน้างานคนใดคนหนึ่ง หรือหัวหน้าสถานีตำรวจนั้นให้ทราบทันที

การประกันตัวผู้ต้องหาซึ่งถูกควบคุมตัวอยู่ในชั้นสอบสวน ควรมีหลักฐานดังนี้

(1) บัตรประจำตัวประชาชน

(2) หลักทรัพย์ที่จะใช้เป็นหลักประกัน ได้แก่

- เงินสด (เงินตราของรัฐบาลไทย
เท่านั้น)

- โฉนดที่ดินซึ่งเจ้าพนักงานที่ดิน
ได้ประเมินราคาแล้ว หรือพนักงานสอบสวนเชื่อว่า
ที่ดินมีราคาไม่น้อยกว่าสองเท่าของจำนวนเงินที่ระบุ
ไว้ในสัญญาประกัน

- หนังสือรับรองการทำประโยชน์
(น.ส.3 ก) ซึ่งเจ้าพนักงานที่ดินได้ประเมินราคาแล้ว
หรือพนักงานสอบสวนเชื่อว่าที่ดินมีราคาไม่น้อยกว่า
สองเท่าของจำนวนเงินที่ระบุไว้ในสัญญาประกัน

- พันธบัตรรัฐบาล

- สลากออมสินหรือสมุดฝากเงินธนาคาร
ประเภทฝากประจำ

- ใบรับเงินฝากประจำของธนาคาร

- ตัวแลกเงินที่ธนาคารเป็นผู้จ่ายและ
ธนาคารผู้จ่ายได้รับรองตลอดไปแล้ว

- ตัวสัญญาใช้เงินที่ธนาคารเป็นผู้ออกตัว

- เชื่อกที่ธนาคารเป็นผู้สั่งจ่ายหรือรับรอง

- หนังสือรับรองของธนาคารเพื่อชำระ
เบี้ยปรับแทนในกรณีที่ผิดสัญญาประกัน

ในกรณีที่ผู้ยื่นขอประกันมีครอบครัวแล้ว จะต้องทำหนังสือแสดงการอนุญาตจากสามีหรือภรรยาแล้วแต่กรณีไปด้วย

2) การใช้บุคคลเป็นประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวในชั้นสอบสวน

ตามคำสั่ง ตร. ที่ 80/2551 เรื่อง การกำหนดวงเงินประกัน การกำหนดหลักทรัพย์ที่อาจใช้เป็นหลักประกัน และการใช้บุคคลเป็นประกันในการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวน ได้กำหนดการใช้บุคคลเป็นประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราว ดังนี้

ผู้ขอประกัน	วงเงินสัญญาประกัน
1. ผู้ขอประกันเป็นบุคคลธรรมดา 1.1 ผู้ขอประกันต้องเป็นผู้มีตำแหน่งหน้าที่การงานหรือมีรายได้แน่นอน และ 1.2 เป็นผู้มีความสัมพันธ์กับผู้ต้องหา หรือ 1.3 เป็นบุคคลที่เห็นว่ามีความสัมพันธ์ใกล้ชิด เสมือนเป็นญาติพี่น้องหรือมีความสัมพันธ์ในทางอื่นที่เห็นสมควรให้ประกันได้	- ให้พิจารณาจากเงินเดือน หรือรายได้ โดยให้ทำสัญญาไม่เกิน 10 เท่า ของอัตราเงินเดือนหรือรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ผู้ขอประกัน	วงเงินสัญญาประกัน
2. ผู้ขอประกันเป็นนิติบุคคล <ul style="list-style-type: none"> - กรณีผู้ต้องหาเป็นกรรมการ ผู้แทน ตัวแทน หัวหน้าส่วนพนักงาน ลูกจ้าง ของ นิติบุคคล 	- ตามที่เห็นสมควรเป็น กรณีๆ ไป
3. ผู้ขอประกันเป็นส่วนราชการ	- ตามที่เห็นสมควรเป็น กรณีๆ ไป
4. ผู้ต้องหาทำสัญญาประกันตนเอง <ul style="list-style-type: none"> 4.1 ผู้ต้องหาต้องเป็นผู้มีตำแหน่ง หน้าที่การงานหรือมีรายได้แน่นอน 	- ให้พิจารณาจาก เงินเดือน หรือรายได้ โดยให้ทำสัญญาไม่เกิน 10 เท่า ของอัตราเงินเดือน หรือรายได้เฉลี่ย
4.2 ผู้ต้องหาเป็นพนักงานหรือ ผู้ประกอบการวิชาชีพ เช่น แพทย์ เกษษกร พยาบาล วิศวกร สถาปนิก ทนายความ ผู้สอบบัญชี ครู ผู้ประกอบวิชาชีพด้าน สื่อมวลชน หรือผู้ประกอบการวิชาชีพอื่น ที่เห็นสมควรให้ประกันได้ และการกระทำ ที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นความผิดเกิดจาก การปฏิบัติหน้าที่หรือการปฏิบัติงาน ในการประกอบวิชาชีพนั้น	- ให้พิจารณาจาก เงินเดือน หรือรายได้ โดยให้ทำสัญญาไม่เกิน 15 เท่า ของ อัตรา เงินเดือน หรือรายได้ เฉลี่ยต่อเดือน

การใช้บุคคลเป็นประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราว ตามนัยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 110 และมาตรา 114 วรรคสอง วางหลักเกณฑ์เป็นแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

บุคคล / ผู้ขอประกัน	วงเงินสัญญาประกัน
<ul style="list-style-type: none"> - ข้าราชการพลเรือนระดับ 3 ถึง 5 หรือข้าราชการอื่นที่เทียบเท่า - ข้าราชการทหารหรือตำรวจที่มียศตั้งแต่ร้อยตรี เรือตรี เรืออากาศตรี หรือร้อยตำรวจตรี ถึงพันตรี นาวาตรี นาวาอากาศตรีหรือพันตำรวจตรี - ข้าราชการบำนาญตั้งแต่ระดับ 6 หรือเทียบเท่าขึ้นไป - พนักงานรัฐวิสาหกิจในระดับเดียวกับข้าราชการประจำ - สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร - สมาชิกสภาจังหวัด - สมาชิกสภาเทศบาล - สมาชิกสภาเมืองพัทยา - สมาชิกสภาเขตกรุงเทพมหานคร - กรรมการสุขาภิบาล - กำนัน, ผู้ใหญ่บ้าน 	<ul style="list-style-type: none"> - ทำสัญญาประกันผู้อื่นหรือตนเองได้ในวงเงินไม่เกิน 60,000 บาท

บุคคล / ผู้ขอประกัน	วงเงินสัญญาประกัน
<ul style="list-style-type: none"> - ข้าราชการพลเรือนระดับ 6 ถึง 8 หรือข้าราชการอื่นเทียบเท่า - ข้าราชการทหารหรือตำรวจที่มียศตั้งแต่ พันโท นาวาโท นาวาอากาศโท หรือ พันตำรวจโท พันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก หรือ พันตำรวจเอก - ข้าราชการตุลาการ หรือ ข้าราชการอัยการตั้งแต่ชั้น 1 ถึง 2 - พนักงานรัฐวิสาหกิจในระดับเดียวกับข้าราชการประจำ 	<ul style="list-style-type: none"> - ทำสัญญาประกันผู้อื่นหรือตนเองได้ในวงเงินไม่เกิน 200,000 บาท
<ul style="list-style-type: none"> - ข้าราชการพลเรือนระดับ 9 ถึง 10 หรือข้าราชการอื่นเทียบเท่า - ข้าราชการทหารหรือตำรวจที่มียศตั้งแต่ พันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก หรือพันตำรวจเอกที่ได้รับอัตราเงินเดือน พันเอก (พิเศษ) นาวาเอก (พิเศษ) นาวาอากาศเอก (พิเศษ) หรือ พันตำรวจเอก (พิเศษ) ถึง พลเรือตรี พลอากาศตรี หรือ พลตำรวจตรี - ข้าราชการตุลาการ หรือ ข้าราชการอัยการตั้งแต่ชั้น 3 ถึง 4 - พนักงานรัฐวิสาหกิจในระดับเดียวกับข้าราชการประจำ 	<ul style="list-style-type: none"> - ทำสัญญาประกันผู้อื่นหรือตนเองได้ในวงเงินไม่เกิน 500,000 บาท

บุคคล / ผู้ขอประกัน	วงเงินสัญญาประกัน
<ul style="list-style-type: none"> - ข้าราชการพลเรือนระดับ 11 หรือข้าราชการอื่นที่เทียบเท่า - ข้าราชการทหารหรือตำรวจที่มียศตั้งแต่พลโท พลเรือโท พลอากาศโท หรือ พลตำรวจโท - ข้าราชการตุลาการ หรือ ข้าราชการอัยการตั้งแต่ชั้น 5 ขึ้นไป - พนักงานรัฐวิสาหกิจในระดับเดียวกับข้าราชการประจำ - สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง หรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร 	<ul style="list-style-type: none"> - ทำสัญญาประกันผู้อื่นหรือตนเองได้ในวงเงินไม่เกิน 1,000,000 บาท

3) การพิจารณาการให้ประกันตัวผู้ต้องหา

(1) การพิจารณาการให้ประกันตัวผู้ต้องหา เป็นดุลยพินิจของเจ้าพนักงานตำรวจที่จะให้ประกันหรือไม่ให้ประกันก็ได้ โดยจะพิจารณาถึง

- ความหนักเบาแห่งข้อหา
- พยานหลักฐานที่สอบสวนไปแล้วมีเพียงใด
- พฤติการณ์ต่างๆ แห่งคดีเป็นอย่างไร

- เชื้อถือผู้ร้องขอประกันหรือหลักประกันได้เพียงใด

- ภัยอันตรายหรือความเสียหายที่จะเกิดจากการปล่อยตัวชั่วคราวมีเพียงใด หรือไม่ผู้ต้องหาหน้าจะหลบหนีหรือไม่

(2) หากเจ้าพนักงานตำรวจพิจารณาอนุญาตให้ประกันตัวไปได้ ก็จะนำสัญญาประกันลงบันทึกประจำวันไว้เป็นหลักฐาน และยึดหลักทรัพย์หรือเงินเท่าที่ท่านยื่นประกันไว้โดยออกใบสำคัญแสดงการรับไว้ให้ด้วย แล้วผู้ต้องหาจะได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวไป

(3) หากเจ้าพนักงานตำรวจไม่อนุญาตให้ประกัน อันสืบเนื่องจากเหตุในข้อ (1) ก็จะแจ้งให้นายประกันทราบและคืนหลักทรัพย์หรือเงินที่ท่านยื่นประกันไว้

1.18 สิทธิของผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหา มีดังนี้

(1) มีสิทธิแจ้งหรือขอให้เจ้าพนักงานแจ้งให้ญาติ หรือผู้ซึ่งผู้ถูกจับ หรือผู้ต้องหาไว้วางใจทราบถึงการถูกจับและสถานที่ที่ถูกควบคุมในโอกาสแรก

(2) มีสิทธิพบและปรึกษาผู้ซึ่งจะเป็นทนายความเป็นการเฉพาะตัว

(3) มีสิทธิให้ทนายความหรือผู้ซึ่งตนไว้วางใจเข้าร่วมฟังการสอบสวนปากคำในชั้นสอบสวน

(4) มีสิทธิได้รับการเยี่ยมเยียนหรือติดต่อกับญาติได้ตามสมควร

(5) มีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลโดยเร็วเมื่อเกิดการเจ็บป่วย

1.19 การขอหนังสือรับรองความประพฤติสำหรับบุคคลสัญชาติไทย

ติดต่อศูนย์บริการออกหนังสือรับรองความประพฤติ กองบัญชาการตำรวจสันติบาล อาคาร 6 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ถนนพระราม 1 เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 โทร. 0 2205 2168-9 โทรสาร 0 2205 1295, 0 2205 2165 Web Site : pcscenter.sb.police.go.th, E-mail : pcsc.thaipolice@gmail.com

1) กรณีพำนักอยู่ในประเทศไทย ต้องมีเอกสารประกอบ ดังนี้

- (1) หนังสือเดินทาง
 - (2) บัตรประจำตัวประชาชน
 - (3) ทะเบียนบ้าน
 - (4) หลักฐานการเปลี่ยนชื่อ/นามสกุล
- (ถ้ามี)
- (5) ใบสำคัญการสมรส /หย่า (ถ้ามี)

(6) หลักฐานทางการทหาร (สด.8, 9, 43 ฯ)

(7) กรณีผู้เยาว์ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ปกครอง

(8) ยื่นใบคำร้องด้วยตนเองพร้อมสำเนาหลักฐานทุกฉบับและรับรองความถูกต้อง (ไม่มีค่าธรรมเนียมใด ๆ ทั้งสิ้น)

(9) ผู้ร้องสามารถรับหนังสือด้วยตนเองหรือชำระค่าไปรษณีย์ลงทะเบียนเพื่อจัดส่งเอกสาร

(10) หนังสือมอบอำนาจแก่ผู้มารับแทนกรณีไม่สามารถมารับหนังสือได้ด้วยตนเอง

ระยะเวลาดำเนินการ 7 วันทำการ ยกเว้น ตรวจสอบพบประวัติการกระทำความผิด หรือส่งมอบเอกสารไม่ครบ

2) กรณีพำนักอยู่ต่างประเทศ ต้องมีเอกสารประกอบ ดังนี้

(1) สำเนาหนังสือเดินทาง

(2) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน

(3) สำเนาทะเบียนบ้าน

(4) สำเนาหลักฐานการเปลี่ยนชื่อ/นามสกุล (ถ้ามี)

(5) สำเนาใบสำคัญการสมรส/หย่า
(ถ้ามี)

(6) สำเนาหลักฐานทางการทหาร
(สศ.8, 9, 43 ฯ)

(7) รูปถ่ายขนาด 1 นิ้ว หรือ 2 นิ้ว
จำนวน 2 รูป

(8) แผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือ จำนวน
2 แผ่น (สามารถติดต่อขอพิมพ์ลายนิ้วมือได้ที่สถาน
ทูตไทยหรือสถานกงสุลไทยประจำประเทศนั้น ๆ หรือ
สถานีตำรวจในประเทศที่พำนักอยู่)

(9) หนังสือมอบอำนาจให้บุคคลอื่น
ดำเนินการแทน

(10) หนังสือแสดงความประสงค์ขอ
หนังสือรับรองความประพฤติ

ไม่มีค่าธรรมเนียมใด ๆ ทั้งสิ้น หากต้องการให้
จัดส่งทางไปรษณีย์ให้แนบซองจดหมายพร้อมที่อยู่ของ
ผู้ร้องและจัดเตรียมค่าไปรษณีย์เพื่อจัดส่งกลับ โดยใช้
เป็น International postage voucher จำนวน 5 ใบ

ระยะเวลาดำเนินการ 7 วันทำการ ยกเว้น
ตรวจสอบพบประวัติการกระทำความผิด หรือส่งมอบ
เอกสารไม่ครบ

1.20 การแจ้งที่พักของชาวต่างชาติ

การแจ้งที่พักของชาวต่างชาติ เจ้าของหรือผู้ครอบครอง เคหสถาน หรือ ผู้จัดการโรงแรม ซึ่งรับคนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเข้าพักอาศัย จะต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ที่ทำงานการตรวจคนเข้าเมืองซึ่งตั้งอยู่ในห้องที่ที่บ้าน เคหสถาน หรือโรงแรมนั้นตั้งอยู่ ภายใน 24 ชั่วโมง นับแต่เวลาที่ชาวต่างชาติเข้าพักอาศัย ถ้าห้องที่ได้ไม่มีที่ทำการตรวจคนเข้าเมืองตั้งอยู่ ให้แจ้งต่อเจ้าพนักงานตำรวจ ณ สถานีตำรวจในท้องที่นั้น

- กรุงเทพมหานคร : ณ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา ถนนแจ้งวัฒนะ ซอย 7 แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210 โทร. 0 2141 7881

- ต่างจังหวัด : ณ ที่ทำการตรวจคนเข้าเมือง ซึ่งตั้งอยู่ในท้องที่เคหสถานหรือโรงแรมนั้นอยู่

การกำหนดโทษ : ผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม ต้องระวางโทษไม่เกิน 2,000 บาท แต่ถ้าผู้นั้นเป็นผู้จัดการโรงแรม ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ 2,000 ถึง 10,000 บาท

❖ คำสั่ง กระทรวงมหาดไทย ที่ 1/2558 เรื่อง การไม่อนุญาตให้คนต่างด้าวบางจำพวกเข้ามา

ในราชอาณาจักร มีผลบังคับใช้วันที่ 20 มีนาคม 2559
มีมาตรการเข้มงวดในการแจ้งที่พักอาศัยบุคคลต่างด้าว
ตาม พ.ร.บ.คนเข้าเมือง เพื่อควบคุมและสามารถติดตาม
ตัวชาวต่างชาติ ที่อาจส่งผลกระทบต่อชาวต่างชาติที่
เข้ามาอยู่โดยถูกต้องตามกฎหมาย เพื่อให้ประเทศไทย
มั่นคงและปลอดภัยตามนโยบายของรัฐบาล

กรณีต่างด้าวอยู่เกินกำหนดระยะเวลาที่ได้
รับอนุญาต (overstay) ในราชอาณาจักรไทย ดังนี้

1. กรณีคนต่างด้าวเข้ามาอบตัว

1.1 อยู่เกินกว่า 90 วัน ห้ามเข้ามา 1 ปี

1.2 อยู่เกิน 1 ปี ห้ามเข้ามา 3 ปี

1.3 อยู่เกิน 3 ปี ห้ามเข้ามา 5 ปี

1.4 อยู่เกิน 5 ปี ห้ามเข้ามา 10 ปี

2. กรณีคนต่างด้าวถูกจับกุมดำเนินคดี

2.1 อยู่เกินระยะเวลาที่ได้รับอนุญาต
ต่ำกว่า 1 ปี ห้ามเข้ามา 5 ปี

2.2 อยู่เกินกว่า 1 ปี ห้ามเข้ามา 10 ปี

หมายเหตุ พบเห็นชาวต่างชาติกระทำความผิดหรือมีพฤติกรรมต้องสงสัยแจ้งข้อมูลได้ที่ 1178

2.

คำแนะนำ

ในการขออนุญาตต่างๆ

2. คำแนะนำในการขออนุญาตต่างๆ

2.1 การขออนุญาตแสดงมหรสพชั่วคราว

- กรุงเทพมหานคร : ยื่นคำร้องต่อสถานีตำรวจท้องที่ที่แสดงมหรสพ

- ต่างจังหวัด :

1) ยื่นคำร้องต่อนายอำเภอท้องที่นายอำเภอเป็นผู้อนุญาต

2) เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว ทางอำเภอจะแจ้งให้ตำรวจท้องที่ทราบ

3) ต้องมีหนังสือยินยอมจากเจ้าของสถานที่จัดมหรสพ

4) ต้องขออนุญาตใช้เครื่องขยายเสียงด้วย (ถ้ามี)

5) เลิกแสดงมหรสพไม่เกินเวลา 24.00 น.

2.2 การขออนุญาตจุดดอกไม้เพลิง

- กรุงเทพมหานคร : ยื่นคำร้องที่สถานีตำรวจท้องที่เพื่อเสนอเรื่องตามลำดับชั้นให้ผู้บัญชาการตำรวจนครบาลเป็นผู้พิจารณาอนุญาต

- ต่างจังหวัด : ยื่นคำร้องต่อนายอำเภอท้องที่

2.3 การขออนุญาตมีและใช้อาวุธปืน (แบบ ป.3 และ ป.4) การขอรับโอนมรดกอาวุธปืน)

- กรุงเทพมหานคร : ยื่นคำร้องที่ศูนย์บริการประชาชน วิ่งไชยา กรมการปกครอง ถนนนครสวรรค์ เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300 งานอาวุธปืน โทร. 0 2356 9500 4

- ต่างจังหวัด : ยื่นคำร้องต่อนายอำเภอท้องที่ทางอำเภอยื่นเรื่องต่อไปยังจังหวัด

2.4 การขออนุญาตแสดงมหรสพ

- กรุงเทพมหานคร : ยื่นคำร้องต่อสถานีตำรวจท้องที่พร้อมบทประพันธ์ เครื่องแต่งกาย แผนผังสถานที่ และคำยินยอมของเจ้าของสถานที่ เสนอเรื่องตามลำดับขั้นให้ผู้บัญชาการตำรวจนครบาลเป็นผู้พิจารณาอนุญาต

- ต่างจังหวัด : ยื่นคำร้องต่อนายอำเภอท้องที่พร้อมบทประพันธ์ เครื่องแต่งกาย แผนผังสถานที่ และคำยินยอมของเจ้าของสถานที่ โดยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้พิจารณาอนุญาต

2.5 การขออนุญาตใช้เครื่องขยายเสียง

นำคำร้องขอใช้เครื่องขยายเสียงจากเขต (กรุงเทพมหานคร) หรืออำเภอ (ต่างจังหวัด) แล้วนำมา

ยื่นต่อหัวหน้าสถานีตำรวจท้องที่ เพื่อพิจารณามีความเห็นก่อน แล้วนำกลับไปยังเขตหรืออำเภอเพื่ออนุญาตต่อไป

2.6 การขออนุญาตเล่นการพนันประเภทต่างๆ

- กรุงเทพมหานคร : ยื่นคำร้องต่อสถานีตำรวจท้องที่พร้อมทั้งวาดแผนผังบริเวณที่มีการเล่นการพนัน

- ต่างจังหวัด : ยื่นคำร้องต่อนายอำเภอท้องที่ นายอำเภอเป็นผู้อนุญาต พร้อมทั้งวาดแผนผังบริเวณบ้านที่เล่นการพนัน

3.

ความรู้เกี่ยวกับ

ทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม

สร้างความหวาดกลัวให้กับคนร้าย

เผื่อระวังบุคคลพันโทที่อยู่ในพื้นที่

ควบคุมแหล่งมั่วสุม/อบายมุข

ไประงับเหตุด้วยความรวดเร็ว

ระดมกวาดล้างอย่างสม่ำเสมอ

สมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรม

จับกุมผู้ต้องหาตามหมายจับ

ยึดรถต้องสงสัย

ตีวงสุรา

แผนเผชิญเหตุ

การก้าวสกัดจับคนร้าย

ทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม (Crime Triangle Theory)

รณรงค์ให้ประชาชนรู้จักการป้องกันตนเอง

ตำรวจเตือนภัย

ตำรวจเยี่ยมเยียนประชาชน (Knock Door)

การให้ความคุ้มครองเหยื่อ/เป้าหมาย

สร้างวิธีการป้องกันภัยให้กับชุมชน

จัดทำโดย พล.ต.ต.ชยพล ฉัตรชัยเดช ผบก.ผอ.

สร้างความอบอุ่นใจให้กับคนดี

การปรับสภาพแวดล้อมเพื่อป้องกันอาชญากรรม

การจัดการพื้นที่เสี่ยง ตามทฤษฎีหน้าต่างแตก (Broken Windows Theory)

ตำรวจผู้รับใช้ชุมชน (Community Policing)

พื้นที่ปลอดภัย (Safety Zone)

เพื่อนบ้านเตือนภัย (Neighborhood Watch)

มาตรการในการป้องกันอาชญากรรม

- โดยตำรวจ
- โดยเจ้าของพื้นที่
- โดยผู้ใช้พื้นที่
- โดยหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
- โดยใช้เทคโนโลยี
- โดยชุมชน (ชุมชนเข้มแข็ง)

การป้องกันอาชญากรรมโดยทั่วไป มีแนวคิดหลักการทฤษฎีและองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องมากมาย ทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศ ในส่วนนี้ ขอเสนอแนวคิด “การป้องกันอาชญากรรมเชิงรุกโดยใช้ทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม (Proactive Crime Prevention by Crime Triangle Theory) ซึ่งเป็นแนวคิดที่มีการบูรณาการการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจและการแสวงหาความร่วมมือจากหน่วยงานราชการและภาคประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีเหตุและมีผล ง่ายต่อการเข้าใจสามารถนำไปใช้ปฏิบัติงานได้จริงอันเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้หน่วยงานราชการและภาคประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมได้เป็นอย่างดี

ทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม (Crime Triangle Theory)

เป็นทฤษฎีที่อธิบายถึงสาเหตุหรือองค์ประกอบของการเกิดอาชญากรรมได้อย่างชัดเจน เข้าใจง่าย โดยมีองค์ประกอบด้านต่าง ๆ ของสามเหลี่ยม 3 ด้าน คือ

1. ผู้กระทำผิด/คนร้าย (Offender) หมายถึงผู้ที่มีความต้องการ (Desire) จะก่อเหตุหรือลงมือกระทำความผิด
2. เหยื่อ (Victim)/เป้าหมาย (Target) หมายถึงบุคคล สถานที่ หรือวัตถุสิ่งของของผู้กระทำผิดหรือคนร้ายมุ่งหมายกระทำต่อ หรือเป็นเป้าหมายที่ต้องการ

ผู้เสียหาย หรือเหยื่อ หรือประชาชนทั่วไป ต้องรู้จักการป้องกันตนเอง ครอบครัว และชุมชนหรือสังคม

3. โอกาส (Opportunity) หมายถึง ช่วงเวลา (Time) และสถานที่ (Place) ที่เหมาะสมที่ผู้กระทำความผิดหรือคนร้าย มีความสามารถจะลงมือกระทำความผิดหรือก่ออาชญากรรม

โอกาสที่ผู้กระทำความผิดหรือคนร้ายจะลงมือก่ออาชญากรรมนั้นจะต้องอาศัย เวลาและสถานที่ที่เหมาะสมในการก่อเหตุ

เมื่อเหตุการณ์หรือสถานการณ์ครบองค์ประกอบทั้ง 3 ด้าน ดังกล่าวข้างต้น จะทำให้เกิดอาชญากรรมขึ้น นอกจากนี้ทฤษฎีดังกล่าวได้เสนอแนวคิดในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม หรือการป้องกันไม่ให้เกิดอาชญากรรม โดยต้องพยายามทำอย่างไรก็ตามที่จะให้องค์ประกอบของสามเหลี่ยมอาชญากรรม ด้านใดด้านหนึ่งหายไป ก็จะทำให้อาชญากรรมไม่เกิดขึ้น

ดังนั้น ประชาชนก็สามารถนำทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรมนี้มาป้องกันตนเองได้โดยง่าย ลดความเสี่ยงในการเกิดอาชญากรรมได้ด้วยตัวคุณเอง คือ ไม่ทำให้ตัวเองเป็นเหยื่อหรือเป้าหมาย ไม่นำพาตนเองไปสู่โอกาสหรือสถานการณ์เสี่ยง ซึ่งเป็นการตัดองค์ประกอบด้านใดด้านหนึ่งไป ก็สามารถป้องกันการเกิดอาชญากรรมได้

การป้องกันอาชญากรรมเชิงรุก โดยใช้ทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม

❖❖❖

สร้างความปลอดภัยให้กับคนร้าย สร้างความอบอุ่นใจให้กับคนดี สร้างวิธีการป้องกันภัยให้กับชุมชน

4.

ความรู้เกี่ยวกับ
การป้องกันอาชญากรรม

4. ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรม

4.1 การป้องกันการลักทรัพย์ในที่พักอาศัย

(1) ก่อนออกจากบ้าน

- ควรมีคนไว้วางใจอยู่ดูแลที่พักอาศัย ตรวจสอบตราลงกลอนประตู หน้าต่าง ใส่กุญแจให้เรียบร้อย
- ถ้าติดสัญญาเตือนภัย ควรเลือกใช้สัญญาอันตราย เพื่อให้เสียงดังและเพื่อนบ้านใกล้เคียงทราบจะได้ช่วยโทรแจ้งเหตุได้
- ควรเปิดไฟทิ้งไว้บางห้อง

(2) ก่อนเปิดประตูบ้าน

- ก่อนเปิดประตูบ้านรับแขก ควรดูให้ทราบแน่ชัดว่าเป็นผู้ใดหรือคล่องโซ่ไว้ก่อนเปิดประตู
- ไม่เปิดประตูรับคนแปลกหน้าเข้ามาในบ้าน ถ้าจำเป็นพยายามจดจำตำหนิ รูปพรรณ หรือจดทะเบียนยานพาหนะผู้นั้นไว้
- ตรวจสอบบัตรประจำตัวช่างซ่อมหรือตัวแทนบริษัทต่าง ๆ ที่จะเข้ามาในบ้าน

(3) ก่อนนอนหลับตอนกลางคืน

- เมื่อพลบค่ำควรรูดม่านปิด ไม่ให้คนนอกมองเห็นด้านใน

- เวลากลางคืน เมื่อมีคนอยู่บ้าน ไม่ควรเปิดไฟทิ้งไว้ในบ้าน เพราะคนร้ายจะมองเห็นทรัพย์สิน ควรเปิดไฟนอกบ้านหรือรอบบ้าน

(4) การจ้างคนรับใช้

- การจ้างคนงาน คนรับใช้ควรทำประวัติส่วนตัว ที่อยู่ ญาติพี่น้องและมีสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนไว้

- ควรเล่ากลอุบายต่าง ๆ ของคนร้ายให้คนในบ้านทราบ เพื่อเป็นตัวอย่าง ไม่ให้หลงกล

(5) ข้อควรปฏิบัติเสมอเป็นกิจวัตร

- ทิว้างเปล่าที่ติดอยู่กับที่พักอาศัย ไม่ควรปล่อยให้ต้นไม้ขึ้นสูง เพราะคนร้ายอาจใช้เป็นแหล่งกำบังหลบซ่อนเพื่อลักทรัพย์หรือหลบหนี

- บริเวณบ้านควรทำรั้วสูง และแข็งแรง หากติดกรงเหล็กติดต้องเผื่อช่องสำหรับหลบหนี เมื่อเกิดเพลิงไหม้

- ควรผูกมิตรกับเพื่อนบ้าน เมื่อมีเหตุเภทภัยจะได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เช่น สามารถฝากเพื่อนบ้านช่วยดูแลบ้าน

- เลี้ยงสุนัขหรือสัตว์อื่นที่ส่งเสียงดัง เพื่อช่วยเตือนภัย

- ไม่ควรเก็บทรัพย์สินมีค่า หรือเงินสดจำนวนมากไว้ในบ้าน
- จัดจํารายละเอียดบันทึกทรัพย์สินมีค่าและถ่ายรูปเก็บไว้
- ถ้ามีโทรศัพท์ซักถามว่ามีคนอยู่บ้านหรือไม่ ให้ตอบว่าอยู่กันหลายคน
- ร่วมกันจัดระบบความปลอดภัยในชุมชนที่ตนอยู่ เช่น จัดเวรยาม เป็นต้น

(6) เมื่อเกิดเหตุร้าย

- ถ้ามีคนร้ายบุกรุก อย่าพยายามจับคนร้ายด้วยตนเอง ควรตะโกนขอความช่วยเหลือจากผู้อื่นหรือโทรแจ้งความ 191

4.2 การป้องกันการลักทรัพย์ ปล้นทรัพย์ และชิงทรัพย์ในสถานประกอบการค้า

(1) ตัวร้านค้า

- สํารวจความแน่นหนาแข็งแรงของกลอนประตูร้านค้าอยู่เสมอ
- การจัดสถานประกอบการ ควรให้สามารถมองเห็นจากด้านนอกได้

- ควรติดสัญญาณแจ้งภัยไว้หลายแห่ง
ในสถานประกอบการ เช่น ใต้โต๊ะทำงาน ห้องน้ำ

(2) การเปิด - ปิดร้าน

- ไม่ควรเปิดแต่เช้าตรู่เกินไปหรือปิด
จนตึก

- ขณะกำลังจะเปิดร้าน ถ้ามีคนแปลกหน้า
มาติดต่อซื้อขายให้ระมัดระวัง หากเป็นไปได้ควรปฏิเสธ

(3) ขณะอยู่ในร้าน

- ไม่ควรอยู่ในร้านเพียงลำพัง โดยเฉพาะ
เด็กหรือสตรี ถ้าต้องไปหยิบของหลังร้านควรเรียกคน
มาอยู่ดูแลหน้าร้านกับลูกค้าเสมอ

- ระมัดระวังคนแปลกหน้าที่มักเดิน
วนเวียนมาหลาย ๆ ครั้ง ควรรีบแจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ
ทราบ สังเกตจดจำรายละเอียดคนแปลกหน้าที่เข้ามา
ในร้านค้า

- ไม่นำสินค้าราคาแพง ๆ มาให้เลือก
หลายชิ้น

- ไม่ควรเก็บเงินสดจำนวนมากหรือ
ทรัพย์สินมีค่าไว้ในร้านค้า

(4) การรับพนักงาน

- ทำทะเบียนประวัติของพนักงาน โดยละเอียด ทั้งรูปถ่าย บัตรประจำตัวประชาชน สถานที่ ติดต่อ ที่อยู่ญาติพี่น้อง ฯลฯ

4.3 การป้องกันการล้วงกระเป๋าและชิงทรัพย์ ในที่สาธารณะ

(1) ไม่นำทรัพย์สินมีค่าพกติดตัวจำนวนมาก ถ้าจำเป็นควรแยกเป็นหลาย ๆ ที่

(2) พกกระเป๋าไว้ในที่ปลอดภัย เช่น กระเป๋า กางเกงด้านหน้า

(3) กระเป๋าถือสตรีไม่ควรหิ้ว หรือสะพายบ่า ควรถือกระชับมือไว้

(4) พึงระลึกไว้ว่า คนร้ายเป็นไปได้ทุกเพศ ทุกวัย

(5) สถานที่ที่มักเกิดเหตุร้าย เช่น ที่รกร้าง ควรหลีกเลี่ยง หรือที่มีฝูงชนเบียดเสียดควรระมัดระวัง

(6) เมื่อรู้ตัวว่าถูกล้วงกระเป๋าหรือพบเห็นผู้อื่นถูกล้วงให้รีบส่งเสียงดังขอความช่วยเหลือ

4.4 การป้องกันการถูกล่อลวงข่มขืน

- (1) อย่าแต่งตัวล่อแหลม
- (2) อย่าดื่มสุรา และของมีนเมาทุกชนิด
- (3) อย่าหลงเชื่อคนแปลกหน้าที่ไม่รู้จักมาก่อน
- (4) ถ้ามีคนมาตีสนิทบอกว่ารู้จัก และจำไม่ได้ หรือไม่แน่ใจ ให้หลีกเลี่ยงด้วยการปฏิเสธ หรือ ร้องขอความช่วยเหลือจากผู้ใกล้ชิดหรือตำรวจ
- (5) หลีกเลี่ยงการเดินทางตามลำพังในที่เปลี่ยวมืด เช่น อาคารจอดรถ สถานที่รกร้าง
- (6) หลีกเลี่ยงการใช้ลิฟต์คนเดียวกับคนแปลกหน้า

4.5 การป้องกันบุตรหลานถูกลักพาตัว

- 1) ครอบครัวควรให้การดูแลอย่างใกล้ชิด เพื่อป้องกันมิให้เกิดความสับสนเสี่ยงต่อการที่บุตรหลานของท่านถูกลักพาตัวไป
- 2) สอนให้เด็กๆ ไม่รับขนม หรือไปไหนกับคนแปลกหน้า
- 3) ระมัดระวังคนแปลกหน้าที่อาจเข้ามาตีสนิท โดยเฉพาะสุขภาพสตรี เมื่อไปโรงพยาบาล โรงเรียน สถานรับเลี้ยงเด็กอ่อน ฯลฯ โดยเฉพาะในห้วงเวลาเช้าและเย็น

4) หมั่นสังเกตสิ่งผิดปกติในชุมชน หากมีคนแปลกหน้าหรือเห็นคนไม่รู้จักพาเด็กๆ ในชุมชนออกไปตรวจสอบถามพูดคุยกันจนกว่าจะแน่ใจว่าไม่ได้เป็นการลักพาตัวเด็กไป

5) แจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจเมื่อพบพฤติกรรม/เบาะแส ของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่สื่อไปทางว่าอาจจะลักพาตัวเด็ก

6) หากต้องการความช่วยเหลือในการติดตามบุตรหลานของท่านที่ถูกลักพาตัว ให้แจ้งสถานีตำรวจที่ใกล้บ้าน หรือศูนย์พิทักษ์เด็ก สตรี ครอบครัวและป้องกันปราบปรามการค้ามนุษย์ ที่มีที่ตั้งอยู่ที่ตำรวจภูธรภาค และตำรวจภูธรจังหวัดทั่วประเทศ

พื้นที่เสี่ยงที่แก๊งมิจฉาชีพมักก่อเหตุลักพาตัวเด็ก

1. บ้าน ทั้งบริเวณหน้าบ้าน และภายในบ้านของเด็กเอง
2. วัด โดยเฉพาะในช่วงที่มีงานวัด
3. โรงพยาบาล
4. สวนสาธารณะ
5. ห้างสรรพสินค้า
6. บริเวณใกล้ที่ทำงานของผู้ปกครองเด็ก

4.6 การป้องกันรถหาย

(1) ซื้อมือใหม่

- ควรติดตั้งอุปกรณ์กันขโมยเพิ่มเติม หรือ เปลี่ยนกุญแจใหม่

- การป้องกันรถหายด้วยมือถือ เมื่อต้องจอดรถในบริเวณที่มีความเสี่ยง หรือจอดรถไว้นอกบ้าน ให้ใช้โทรศัพท์มือถือราคาถูก แต่ใช้งานได้ดี แบตเตอรี่ที่พร้อมใช้งาน ซิมการ์ดระบบใดก็ได้ เปิดเครื่อง ปิดเสียง ปิดสั่นทิ้งไว้ แล้วซ่อนไว้ในรถในจุดที่ลับตา ที่คิดว่าคนร้ายจะไม่เห็น และล็อกรถตามปกติ

(2) ซื้อมือสอง

ก่อนซื้อรถต้องขอยกหมายเลขเครื่อง หมายเลขตัวถัง และสำเนาทะเบียนรถ มาตรวจสอบกับทะเบียนรถในท้องถิ่นที่รถนั้นมีทะเบียนไว้เสียก่อน เพราะอาจเป็นรถที่ไม่ถูกต้อง หรือขโมยมาสวมทะเบียน เมื่อซื้อรถมาแล้วควรเปลี่ยนกุญแจ และติดตั้งอุปกรณ์กันขโมย เช่นเดียวกับรถใหม่

(3) จอดรถต้องระวัง

ไม่ควรจอดไว้ห่างไกล ควรมีคนเฝ้า ข้อสำคัญควรตรวจสอบการล็อกกุญแจประตูให้แน่ใจ ก่อนทิ้งรถไป และไม่ควรถังทรัพย์สินสิ่งของมีค่าไว้ในรถ

(4) จอดในบ้าน

จอดรถในบ้านต้องเอาท้ายรถออกนอกบ้านและต้องติดตั้งโคมไฟให้ส่องสว่างให้มองเห็นทั้งในและนอกรั้วบ้านหากจำเป็นต้องจอดรถนอกบ้าน

(5) รับบริการ

การนำรถไปตรวจเช็ค ซ่อมแซม ล้างอัดฉีด ควรอยู่ดูแลการซ่อมหรือการบริการอื่น ๆ อย่างใกล้ชิด และหากจำเป็นต้องทิ้งรถไว้ซ่อม หรือบำรุงรักษา จะต้องเลือกสถานที่ที่คุ้นเคยไว้ใจได้เท่านั้น

(6) กุญแจรถ เรื่องสำคัญ

รถบางชนิดอาจใช้กุญแจรถดอกเดียวกันสำหรับเปิดประตู ติดเครื่องยนต์ และฝาน้ำมัน ดังนั้น หากฝาลังน้ำมันหายควรรีบเปลี่ยนกุญแจที่ใช้กับรถเสียใหม่ โดยใช้กุญแจที่ใช้เฉพาะเท่านั้น

(7) ระวัง การใช้อุปกรณ์กันขโมย

เมื่อติดตั้งอุปกรณ์กันขโมยแล้ว การใช้อุปกรณ์ต้องเก็บเป็นความลับเฉพาะ เพราะอุปกรณ์บางอย่างใช้รหัสเฉพาะ

(8) รถคุณถูกติดตามจะอย่างไร

เมื่อรู้ว่าถูกติดตามจึงควรป้องกัน โดย

พยายามขับรถเข้าไปในเขตชุมชน ขอความช่วยเหลือ
และแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ใกล้ที่สุดโดยด่วน

(9) จดจำตำหนิรูปพรรณ

ควรจดจำข้อมูล รายละเอียดเกี่ยวกับรถ
ของท่านไว้ให้มากที่สุด กรณีรถของท่านยังไม่มีตำหนิ
ควรทำขึ้นไว้ในจุดที่ผู้อื่นไม่สามารถสังเกตเห็นและจดจำ
ไว้ให้แม่นยำ

(10) รถจักรยานยนต์ต้องล็อกล้อล่าม

การจอดรถจักรยานยนต์ นอกจากจะ
ล็อกกุญแจคอ กุญแจล้อแล้ว ควรล่ามโซ่ไว้ให้แข็งแรง
ด้วย และอย่าจอดทิ้งไว้ในที่เปลี่ยว หรือที่ลับตา

(11) คนแปลกหน้า

อย่ารับคนโบกรถข้างถนน หรือคน
แปลกหน้าขึ้นมาบนรถ

(12) จอดรถในบ้านให้เอาท้ายออกนอกบ้าน

4.7 การป้องกันการปล้น ชิงทรัพย์ของผู้ไปติดต่อ
ธุรกรรมที่ธนาคาร

1) การฝาก ถอนเงิน

(1) การเบิกถอนเงินจำนวนมาก
ควรขอกำลังเจ้าหน้าที่ไปคุ้มครอง

(2) ไม่ควรฝากหรือถอนเงินในเวลาใด
เวลาหนึ่งเป็นประจำ

(3) ควรนับเงินจำนวนมากในที่ลับตา

(4) ควรแยกเก็บเงินไว้หลาย ๆ แห่ง

2) คนแปลกหน้า

(1) ระวังคนแปลกหน้าที่เฝ้าตามอยู่

(2) สงสัยว่ายานพาหนะติดตามองผิดปกติ
สังเกต อย่าหยุดหรือจอดรถให้รีบเข้าหาเจ้าหน้าที่ตำรวจ

4.8 การป้องกันการลอบวางระเบิด

(1) ยานพาหนะที่จอดไว้ในบ้านหรือสำนักงาน
ต้องล็อกประตู ฝากระโปรงหลังและถังน้ำมัน เพื่อป้องกันการ
การลอบวางระเบิด

(2) พบบุคคลมีพิรุณ พยายามจดจำรายละเอียด
เกี่ยวกับบุคคลนั้นแล้วรีบแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจให้ทราบทันที

(3) พบวัตถุน่าสงสัยหรือผิดปกติสังเกต อย่าแตะต้อง
เปิดดูหรือทำให้กระทบกระเทือน ควรรีบแจ้งเจ้าหน้าที่
ตำรวจ ถ้าเป็นไปได้ก็ควรนำยางรถยนต์มาล้อมวัตถุ
ที่ต้องสงสัย

(4) เมื่อเกิดระเบิดขึ้น อย่าเข้าไปในที่ที่เกิดเหตุ
ประชาชนควรให้ความร่วมมือ โดยไม่เข้าไปมุงดู ซึ่งจะ
ทำให้การปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจยากยิ่งขึ้น

4.9 การป้องกันแก๊งมิจฉาชีพในรูปแบบต่าง ๆ

1) แก๊งของขวัญปีใหม่

คนร้ายออกสำรวจตามบ้านที่เจ้าของบ้านไม่อยู่ มีเพียงคนรับใช้ เด็ก ผู้หญิง ผู้สูงอายุ อยู่ในบ้าน คนร้ายจะแอบอ้างว่ามีคนใช้ให้มาส่งของขวัญที่บ้าน แต่ของขวัญดังกล่าวชิ้นใหญ่ หรือมีน้ำหนักมากขอให้คนในบ้านช่วยเปิดประตูเพื่อจะทำการยกของเข้าไปในบ้าน เมื่อคนในบ้านเผลอคนร้ายจะทำการรื้อค้นของมีค่าแล้วหลบหนีไป หรือบางกรณีคนร้ายจะทำการปล้นทรัพย์ หรือชิงทรัพย์

2) แก๊งสารพัดช่าง

คนร้ายออกสำรวจตามบ้านที่เจ้าบ้านไม่อยู่ มีแต่เพียงคนรับใช้ เด็ก ผู้หญิง ผู้สูงอายุ อยู่ในบ้าน คนร้ายจะแอบอ้างว่าซื้อเจ้าของบ้านว่าได้สั่งให้ช่างมาทำการซ่อม แอร์ น้ำประปา ไฟฟ้า โทรศัพท์ ที่บ้าน โดยใช้คำพูดที่ทำให้คนในบ้านเชื่อถ้อยยอมให้เข้ามาในบ้าน จากนั้นคนร้ายจะทำทีไปซ่อมสิ่งต่าง ๆ ตามที่ได้แอบอ้างโดยหลอกให้คนในบ้านไปดูแผนควบคุมไฟฟ้าในบ้าน หรือวาล์ว เปิด - ปิดน้ำ เมื่อคนในบ้านเผลอคนร้ายจะทำการรื้อค้นของมีค่าแล้วหลบหนีไป

หรือบางกรณีถ้าคนร้ายเข้ามาในบ้านได้แล้วจะทำการ
ชิงทรัพย์ หรือปล้นทรัพย์

3) แก๊งขายสินค้าราคาถูก

คนร้ายขับรถปิคอัพตระเวนขายสินค้า
ประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้า ของใช้ประจำวัน เครื่องบริโภค
ต่างๆ ไปตามหมู่บ้านที่มีเพียงเด็ก ผู้หญิง ผู้สูงอายุ
อยู่บ้าน โดยโฆษณาชวนเชื่อว่าเป็นช่วงเทศกาล
ปีใหม่ ได้มาบริการจำหน่ายสินค้าที่มีคุณภาพ และ
ราคาถูกให้กับชาวบ้าน หรือหากบ้านใดซื้อสินค้าที่
เป็นเครื่องใช้ไฟฟ้า 1 ชิ้น ซึ่งในความเป็นจริงสินค้า
ที่นำมาจำหน่ายนั้นเป็นสินค้าที่ไม่มีคุณภาพ หรือ
หมดอายุ หากเป็นสินค้าประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้าใช้แล้ว
อาจเกิดอันตรายทำให้ไฟฟ้าลัดวงจรได้

4) แก๊งเรียไร่ทำบุญ

- คนร้ายออกตระเวนเดินเรียไร่รับ
บริจาคเงิน โดยใช้ขันพร้อมใบอนุโมทนาบุญมาแอบอ้าง
หลอกลวงประชาชนตามบ้าน ตลาด ชุมชนต่าง ๆ
ให้ร่วมกันทำบุญทอดผ้าป่าสามัคคี

- คนร้ายแอบอ้างเป็นเจ้าหน้าที่ของ
มูลนิธิออกตระเวนเรียไร่ตามบ้าน ตลาด ชุมชนต่างๆ

ให้ร่วมกันบริจาคเงินช่วยเหลือผู้ยากไร้ หรือทหารที่
ได้รับบาดเจ็บจากการปฏิบัติหน้าที่ บางที่มีการนำ
รูปภาพ หรือรูปปั้น ซึ่งอ้างว่าผ่านการปลุกเสกแล้ว
มาให้เช่า หากมีผู้สนใจขอดูแล้วไม่เช่าคนร้ายจะทำการ
ข่มขู่บังคับให้ซื้อ

5) แก๊งจัดงานเลี้ยง

คนร้ายมีพฤติกรรมการกระทำความผิด

2 รูปแบบ คือ

1) คนร้ายแอบอ้างว่าจะจัดงานเลี้ยง
โดยติดต่อร้านค้าต่าง ๆ ให้ส่งของสดไว้ที่สถานที่ที่จะจัด
งานเลี้ยง พร้อมกับอ้างว่าจะนำเงินไปจ่ายให้ภายหลัง
เมื่อทางร้านค้าส่งของยังที่นัดหมายแล้วคนร้ายจะไป
ขนของแล้วหลบหนีไป บางกรณีคนร้ายจ่ายเงินมัดจำ
ให้กับทางร้านค้าในรูปของเช็คเงินสดซึ่งเช็คดังกล่าว
ไม่มีเงินในธนาคารแต่อย่างใด

2) คนร้ายแอบอ้างกับผู้ที่ต้องการ
จะจัดงานเลี้ยงว่ารู้จักกับทางเจ้าของร้านอาหารต่าง ๆ
เป็นจำนวนมาก และสามารถสั่งอาหารได้ในราคาถูก
ทำให้เจ้าของงานหลงเชื่อยอมจ่ายเงินค่าอาหารให้กับ
นายหน้าเพื่อไปจ่ายเงินให้กับทางร้านอาหาร แต่ปรากฏ

ว่าเมื่องานเลี้ยงเสร็จสิ้นแล้วเจ้าของร้านอาหารไม่ได้รับเงินแต่อย่างใด

6) แก๊งล้วง/กรีดกระเป๋า

คนร้ายมีพฤติกรรมการกระทำความผิด

2 รูปแบบ คือ

1) การลักทรัพย์บนรถไฟ รถโดยสารประจำทาง โดยอาศัยช่วงที่ผู้โดยสารหลับแล้วลงมือกรีดกระเป๋าหรือยกเอาไปดื้อ ๆ

2) ช่วงเวลาลงมือตั้งแต่ตีห้าไปจนถึงประมาณเจ็ดโมงเช้า อีกรอบตั้งแต่สี่โมงเย็นเป็นต้นไปจนถึงค่ำ เพราะทั้งสองช่วงนี้มีคนพลุกพล่าน ทุกคนจะรีบเดินทางกลับบ้าน จุดที่มีคนพลุกพล่านจะเป็นป้ายรถเมล์ หน้าห้างสรรพสินค้า หน้ามหาวิทยาลัย สถานีรถไฟ สถานีขนส่ง สำหรับอุปกรณ์ที่จะต้องใช้ในการล้วงกระเป๋าก็จะมีกระดาดหนึ่งสือพิมพ์ สมุดเอกสารขนาดใหญ่ ถุงกระดาด อย่งใดอย่างหนึ่งสำหรับใช้ปิดบังตอนล้วงกระเป๋าเพื่อป้องกันไม่ให้คนอื่นสังเกตเห็น เป้าหมายจะเน้นผู้หญิงแต่งตัวดีสะพายกระเป๋ามีราคา ดูแล้วมีฐานะ ไม่จำกัดอายุว่าจะต้องเท่าใด โดยหัวหน้าจะเป็นคนคอยเล็งดูเหยื่อว่าคนไหน ถ้าเจอเหยื่อแล้วก็จะ

ส่งสัญญาณให้เพื่อนร่วมทีมปฏิบัติกรรฐว่าผู้หญิงคนนั้นใส่เสื้อสีอะไร แล้วลูกทีมก็จะเดินทางตามประกบถ้าเหยื่อขึ้นรถเมล์ ลูกทีมก็จะขึ้นตามไปยื่นประกบทั้งข้างหน้าข้างหลังเพื่อไม่ให้เหยื่อขยับตัวได้ จากนั้นหัวหน้าทีมผู้มีความชำนาญการล้วงกระเป๋า ก็จะเดินเข้ามาหาเหยื่อแล้วใช้กระดาษที่เตรียมมายกขึ้นบังมืออีกข้างหนึ่งล้วงเข้าไปหยิบกระเป๋าเงินออกมา คนล้วงกระเป๋าเป็นคนมือเบาและรวดเร็วมากจนเหยื่อไม่รู้ตัวเลย

7) แก๊งมอมยานอนหลับ

คนร้ายจะใช้วิธีผสมยานอนหลับลงในกาแฟกระป๋อง โดยใช้เข็มฉีดยาเจาะเข้าไปบริเวณก้นกระป๋องปิดด้วยสกอตเทป พวกนี้จิตวิทยาสูง ทำให้เข้ามาตีสนิทซิดเชื่อ พูดคุยส่งภาษาท้องถิ่นบอกว่าเป็นคนบ้านเดียวกัน ชักชวนให้ดื่มกาแฟ แสดงความมีน้ำใจ ซื่อโน่นนี่มาแบ่งปัน พอผู้โดยสารหลงเชื่อคิดว่าเป็นคนบ้านเดียวกัน ดื่มเข้าไปสลบ จากนั้นคนร้ายจะทำการหยิบทรัพย์สินมีค่าแล้วหลบหนีไป

8) แก๊งตกทอง

คนร้ายมีพฤติกรรมการกระทำความผิด
2 รูปแบบ คือ

1) คนร้ายจะขับรถออกไปตามหมู่บ้านต่าง ๆ เพื่อรับล้างทองให้สะอาดและใหม่ แต่ถ้าเจ้าของทองเปลอจะเอาทองปลอมมาเปลี่ยนทันที โดยเจ้าของทองไม่ได้สังเกตหรือเอะใจ ซึ่งแก๊งตกรทองนี้ทำมานานและกระจายตัวไปยังหลายพื้นที่ ซึ่งมีเจ้าทุกข์หลายราย แต่ก็ไม่สามารถจับแก๊งมิจฉาซีพนี้ได้

2) คนร้ายจะทำงานกันครั้งละ 2-3 คน โดยใช้รถยนต์ตระเวนไปตามห้างสรรพสินค้าหรือย่านชุมชน โดยคนร้ายจะเข้าไปยื่นพูดคุยกับเหยื่อที่เป็นผู้หญิง วัยรุ่นหรือวัยกลางคนที่มีลักษณะเซื่อง่าย แล้วเอ่ยปากถามหาถุงใส่ทอง หรือกระเป๋าเล็ก ๆ ที่ทำตกไว้ โดยกลอุบายก็ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ บางครั้งก็บอกว่ามีทองอยู่ 5 บาทบ้าง 10 บาทบ้าง จากนั้นไม่เกิน 15 นาที จะมีคนร้ายคนที่ 2 ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นหญิงวัยกลางคนเดินเข้ามาหาเหยื่อแล้วพูดว่า “คนเมื่อกี้มาถามหาถุงนี้ใช่หรือไม่” ก่อนจะชวนเดินเข้าไปในที่ลับตาคน และมีคนร้ายคนที่ 3 จะแนะนำให้อาทองที่เก็บได้ไปขายแล้วนำเงินมาแบ่งกันแต่เหยื่อต้องทิ้งของมีค่าไว้เป็นหลักประกัน เมื่อเหยื่อหลงกลคนร้ายทั้งหมดต่างก็แยกย้ายพากันหลบหนีไปพร้อมของมีค่าซึ่งกว่าเหยื่อจะรู้ก็สายเกินไป

9) แก๊งใช้ธนบัตรปลอม

คนรายนำธนบัตรปลอมในราคาต่าง ๆ มาจับจ่ายใช้สอยตามตลาด แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ที่มีประชาชนมาจับจ่ายใช้สอย และเดินทางมาท่องเที่ยวจำนวนมาก ทำให้ผู้ขายสินค้า หรือให้บริการไม่มีเวลา หรือไม่ทันสังเกตว่าเป็นธนบัตรปลอมหรือไม่

10) แก๊งปลอมบัตรเครดิต

- คนร้ายจะนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ไปคัดลอกข้อมูลที่ตู้กดเงินสดอัตโนมัติ (เอทีเอ็ม) มาถ่ายข้อมูลลงในบัตรพลาสติกขาวเพื่อทำปลอมบัตรเครดิต จากนั้นได้นำบัตรปลอมที่ทำขึ้นไปใช้กดเงินสด ที่ตู้กดเงินสดอัตโนมัติ โดยบัตรปลอมอีกส่วนหนึ่งได้ไปให้เครือข่ายกลุ่มผู้กระทำความผิดนำไปใช้ในการซื้อสินค้าตามสถานที่ต่าง ๆ โดยรู้เห็นกับพนักงานขาย

- การใช้เครื่องปลอมบัตรเครดิต 3 ชนิด ได้แก่ เครื่องทำสำเนาแบบแปะติดหรือ Skimmer Hand heal ไปแปะไว้ที่เครื่องรูดการ์ดหรือบัตรกดเงินสด การนำเครื่องคัดลอกเลขรหัสบัตรเครดิตหรือบัตรเอทีเอ็มไปติดไว้ในตู้เอทีเอ็ม และการแอบติดตั้งกล้องรูเข็มด้านบนเพื่อแอบดูหมายเลขบัตรเอทีเอ็ม โดยทำสีกลมกลืนกับตู้เอทีเอ็มของธนาคารต่าง ๆ

11) ข้อควรระวังการหลอกให้โอนเงินทางคอมพิวเตอร์

(1) คุณได้รับข้อเสนอที่ดีจนแทบจะเป็นไปไม่ได้ ตัวอย่างเช่น คุณสามารถสั่งซื้อสินค้าราคาแพงในราคาถูกเหลือเชื่อ

(2) คุณชนะการประมูลสินค้าออนไลน์ซึ่งผู้ขายรับชำระเงินผ่านบริการโอนเงินเท่านั้น

(3) คุณได้รับแจ้งว่าคุณถูกลอตเตอรี่หรือรางวัล แต่ต้องชำระภาษีก่อน

(4) คุณได้รับแจ้งว่าได้พบสิ่งที่คุณทำหายตามที่คุณลงประกาศไว้ จึงขอค่านำส่งและเงินรางวัล

(5) คุณได้ขายสินค้าบางอย่างไป แต่เช็คที่ได้รับนั้นมากกว่าราคาสินค้าที่เสนอขาย จึงขอให้คุณโอนเงินส่วนที่เกินคืนกลับไป

(6) คุณได้รับข้อเสนอการกู้เงินด้วยดอกเบี้ยอัตราต่ำ แต่คุณต้องชำระค่าธรรมเนียมก่อนหรือการโอนเงินไปล่วงหน้า

(7) คุณได้รับโทรศัพท์โดยอ้างว่าเป็น ตำรวจหรือพนักงานจากโรงพยาบาล เพื่อเรียกร้อย ค่าประกันตัวหรือค่ารักษาพยาบาลคนที่คุณรัก

(8) คุณอาจได้รับจดหมายหรืออีเมล จากคนที่ไม่รู้จักจากต่างประเทศหรือเจ้าหน้าที่รัฐบาล ในต่างประเทศต้องการความช่วยเหลือโดยการโอนเงิน จากต่างประเทศเข้ามาในบัญชีของคุณ

12) ข้อควรระวังการถูกหลอกให้โอนเงิน ทางตู้เอทีเอ็ม

โดยมีรูปแบบลักษณะเป็นการโทรศัพท์ เข้ามือถือท่านโดยเป็นการสุ่มโทร แล้วอ้างว่าเป็น เจ้าหน้าที่สรรพากร หรือเจ้าหน้าที่ธนาคาร แจ้งให้ทราบ ว่าท่านจะได้รับเงินภาษีคืนเป็นเงินจำนวนมาก หรือ เป็นหนี้บัตรเครดิต ซึ่งเมื่อท่านหลงเชื่อ หรือมีข้อโต้แย้ง จะมีการแนะนำให้ไปทำธุรกรรมที่ตู้เอทีเอ็ม เพื่อจะได้ เงินหรือตรวจสอบข้อมูล โดยจะแจ้งให้ท่านทำรายการ เป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งหากท่านไม่เข้าใจและทำตาม จะเป็นการโอนเงินไปยังบัญชีที่แก๊งค์ต้มตุ๋นจ้างคนเปิด บัญชีไว้ และเมื่อมีการโอนเงินแล้วแก๊งค์นี้จะไปถอนเงิน จากตู้เอทีเอ็มในทันที ซึ่งจะทำให้ท่านสูญเสียเงินได้

ซึ่งเคยมีเหตุสูญสูญเสียเงินจำนวนหลายแสนให้แก่แก๊งค์ต้มตุ๋นเหล่านี้แล้ว ฉะนั้นเพื่อจะไม่ให้ถูกหลอกอย่าไปหลงเชื่อในเรื่องดังกล่าว หากมีข้อสงสัยให้โทรสอบถามที่หน่วยงานสรรพากรหรือธนาคารที่แก๊งค์ต้มตุ๋นกล่าวอ้างก่อน

4.10 คำแนะนำเพื่อความปลอดภัยอื่น ๆ

1) ระวังคนแปลกหน้า

(1) อย่ารับของขวัญหรือของฝากจากคนแปลกหน้า เพราะอาจเป็นสิ่งไม่ดี หรือผิดกฎหมาย

(2) ปฏิเสธข้อเสนอของคนแปลกหน้าที่จะให้ให้อาศัยรถโดยสารไปด้วย เพราะอาจถูกพาไปขายหรือเรียกค่าไถ่ หรือประทุษร้ายอื่น ๆ

(3) อย่าเข้าไปใกล้รถเพื่อพูดคุยกับคนที่อยู่ในรถ เพราะอาจถูกจับตัวไป

(4) หลีกเลี่ยงการพูดคุยกับคนแปลกหน้า เพราะอาจถูกล่อลวงไปในทางที่ไม่ดี

(5) บอกครู หรือผู้ปกครองทันทีเมื่อมีคนแปลกหน้ามาติดต่อ

(6) จดจำตำหนิรูปพรรณการแต่งกาย และจดหมายเลขทะเบียนรถของคนแปลกหน้าที่เข้ามาติดต่อ

2) หลงทางควรทำอย่างไร

(1) แจ้งตำรวจโดยทันทีพร้อมบอกชื่อสกุล
ของตนเองและผู้ปกครอง

(2) จดจำบ้านเลขที่ ถนน ตำบล อำเภอ
จังหวัด หรือหมายเลขโทรศัพท์บ้านของเราหรือหมายเลข
โทรศัพท์มือถือผู้ปกครอง ถ้าจำไม่ได้ควรจดเก็บไว้ใน
กระเป๋า หรือให้ผู้ปกครองจดไว้

(3) หาโทรศัพท์ใกล้ ๆ หมุนเลข 191
ติดต่อตำรวจทันที

(4) อย่าบอกแก่คนแปลกหน้าว่าท่าน
กำลังหลงทาง

(5) เมื่อพบตำรวจจึงขอความช่วยเหลือ
จากเขา

3) ความปลอดภัยในบ้าน

(1) เชื่อฟังคำสอนของผู้ปกครองเสมอ

(2) จงเก็บของเล่นที่เลิกเล่นแล้วให้
เรียบร้อย

(3) อย่าเล่นกับสิ่งมีคม เช่น มีด
เศษแก้วแตก กระเบื้อง เพราะอาจทำให้ได้รับบาดเจ็บ

(4) อย่าจุดไม้ขีดไฟเผากระดาษหรือสิ่ง
อื่นใดเพราะอาจทำให้เกิดเพลิงไหม้

(5) อย่าวิ่งเล่นขึ้น ๆ ลง ๆ บนบันได
เพราะอาจพลัดตกลงมาบาดเจ็บ

(6) อย่าเล่นขว้างปาก้อนหิน ไม้ หรือ
ของหนัก เพราะอาจทำให้สิ่งของเสียหาย

(7) เล่นกับสัตว์ต้องระวัง อย่าให้มันโกรธ
เพราะมันจะทำอันตรายเราได้

(8) ควรบอกให้ผู้ปกครองทราบทุกครั้ง
ว่าจะไปเล่นอยู่ที่ใด กับใคร

4) ความปลอดภัยนอกบ้าน

(1) อย่าเดินแต่ผู้เดียวในที่เปลี่ยว เพราะ
อาจมีอันตรายได้

(2) อย่าเข้าไปเล่นในบริเวณที่ตึกร้าง
เพราะอาจได้รับอันตรายจากสิ่งของหรือสัตว์ร้ายที่ซ่อน
อยู่ในนั้น

(3) อย่าลงไปเล่นบนถนน รถจะชนเอาได้

(4) อย่าปีนป่ายต้นไม้เล่น เพราะตกมา
อาจพิการ หรือได้รับบาดเจ็บ

(5) อย่าเล่นหรือแหย่สุนัข หรือแมวหรือ
สัตว์อื่น ๆ ที่ไม่รู้จัก เพราะอาจถูกมันทำร้าย

(6) อย่าวิ่งตามลูกบอล หรือสิ่งของที่ตก
ไปตามถนน เพราะอาจถูกรถเฉี่ยวชนได้

(7) เมื่อพบกล่องหรือวัตถุแปลกไม่ควร
แตะต้อง ควรรีบบอกผู้ปกครองหรือผู้ใหญ่ที่อยู่ใกล้เคียง
โดยทันที เพราะอาจจะมีสิ่งที่เป็นอันตรายอยู่ข้างใน

5) การป้องกันยาเสพติดสู่ตนเอง ครอบครัว
และชุมชน

1) การป้องกันตนเอง

(1) ระมัดระวังในการใช้ยา หาก
มีความจำเป็นต้องใช้ ควรปรึกษาแพทย์หรือเภสัชกร
เพราะยาบางชนิดหากนำมาใช้ผิด ๆ อาจทำให้ติดยาได้

(2) ไม่ควรทดลองใช้ยาเสพติดทุกชนิด

(3) หากมีปัญหาไม่ว่าเรื่องใด ๆ
และไม่สามารภแก้ไขด้วยตนเองได้ ควรปรึกษาพ่อแม่
ญาติ ผู้ใหญ่ ครู อาจารย์

(4) ใช้เวลาว่างทำสิ่งที่เป็นประโยชน์
ต่อตัวเอง ครอบครัว ชุมชน เช่น ฝึกอาชีพต่าง ๆ
เพื่อเพิ่มพูนรายได้ อ่านหนังสือ เล่นกีฬา เล่นดนตรี

(5) เลือกคบเพื่อนที่ดี เช่น เพื่อน
ที่ไม่ชักชวนไปสู่อบายมุขและสิ่งเสพติด

2) การป้องกันครอบครัว

(1) สร้างความรัก ความอบอุ่น ความเข้าใจในครอบครัว เพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

(2) รู้จักปรับตัวให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ยอมรับสภาพที่แท้จริงของตนเองและครอบครัว เช่น พ่อแม่ ผู้ปกครอง ควรให้ความสนใจและเอาใจใส่ ลูกหลาน โดยให้ความใกล้ชิดและช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น อบรมเลี้ยงดูบุตรหลานให้เป็นคนดี

(3) ทำตัวให้เป็นตัวอย่างที่ดีแก่ลูกๆ โดยไม่ประพฤติตนในทางเสื่อมเสีย เช่น ดื่มสุรา เสพยาเสพติด เป็นต้น

3) การป้องกันชุมชน

(1) แสวงหาความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน ยาเสพติดจากบุคคล หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเผยแพร่ ความรู้นั้นให้กับสมาชิกในชุมชน

(2) ให้ความร่วมมือในการป้องกันยาเสพติด โดยมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อ ชุมชน อุทิศร่างกาย หรือกำลังทรัพย์สนับสนุนกิจกรรม นั้น ๆ เช่น การเล่นเกมกีฬา การฝึกอาชีพ การดูแลความปลอดภัยในชุมชน เป็นต้น

(3) ช่วยเหลือผู้ติดยาเสพติดให้เข้ารับ การบำบัดรักษา ยอมรับและเอาใจใส่ผู้ที่สามารถ เลิกยาเสพติดเข้าสู่ชุมชนเพื่อป้องกันการกลับไปเสพยาเสพติดซ้ำ

(4) ให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ใน การแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชน โดยแจ้งแหล่งผลิต แหล่งค้า และแหล่งเสพ

4.11 การจดจำตำหนิรูปพรรณบุคคลและ ยานพาหนะ

(1) การจดจำตำหนิรูปพรรณบุคคล

1) หลักของการสังเกตจดจำตำหนิ รูปพรรณ มีดังนี้

- สังเกตจดจำสิ่งที่ใหญ่เห็นง่าย ไปสู่สิ่งที่เล็กเห็นยาก

- สังเกตจดจำลักษณะเด่น ตำหนิ ไปสู่ลักษณะปกติธรรมดา

- พยายามอย่าจดจำทุกสิ่ง ทุกอย่างแต่ให้จดจำบางอย่างที่ท่านจดจำได้อย่างแม่นยำ

- เมื่อคนร้ายหลบหนีไปแล้ว อย่าถามผู้อื่นว่าเห็นอะไร ให้รีบบันทึกตำหนิรูปพรรณ

ที่ท่านเห็นและจดจำได้ลงในสมุดหรือกระดาษโดยทันที

- มอบรายละเอียดให้กับเจ้าหน้าที่

ตำรวจผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้อง

2) สิ่งที่สามารถจำได้ง่ายและควร

จดจำก่อน

- เพศ เป็นชาย หญิง กะเทย
- วัยเด็ก วัยรุ่น ผู้ใหญ่ แก่ ฯลฯ

อายุประมาณเท่าใด

- รูปร่าง สูง เตี้ย อ้วน ผอม

สั้นทัด ฯลฯ

- ผิวเนื้อ ขาว ขาวเหลือง ดำ ซีด

เหยี่ยว่น ฯลฯ

- เชื้อชาติ ดูจากใบหน้าเป็นคนไทย

จีน ลูกครึ่ง แขก ฯลฯ

- รูปหน้า รูปไข่ กลม ยาว เหลี่ยม

ฯลฯ

- ผม สั้น หงอก หนา หยิก

ตัดทรงอะไร หวีอย่างไร ฯลฯ

- ปากกว้าง แคบ ใหญ่ริมฝีปากหนา

ฯลฯ

- หู กาง ใหญ่ เล็ก ตึงหูแหลม
ฯลฯ

- ตา เล็ก โต พอง โปน ตาชั้นเดียว
สองชั้น ตาเข สวมแว่นตา แว่นกันแดด ฯลฯ

3) สิ่งที่เป็นจุดเด่นผิดปกติ ตำหนิ
ที่อาจจดจำได้ง่าย

- ตำหนิ แผลเป็นบนใบหน้า ใ
ปาน หูด เนื้อตึง มีลักษณะอย่างไร อยู่ส่วนไหนของ
ร่างกาย

- แผลเป็น มีลักษณะอย่างไร
ขนาดเท่าใด อยู่ที่ส่วนไหนของร่างกาย

- ลายสัก สักรูปอะไร สีอะไร
อยู่ที่ส่วนไหนของร่างกาย

- ความพิการ ตาบอด หูหนวก
ใบ้ แขนขาด้วน ลิบ ปากเบี้ยว ฯลฯ

- ท่าทางการเดิน เดินตัวตรง
ตัวเอียง ขากะเผลก

- สำเนียงการพูด พูดช้า พูดเร็ว
ติดอ่าง สำเนียงเป็นคนไทย จีน ฝรั่งเศส หรือสำเนียงคน
ภาคใด

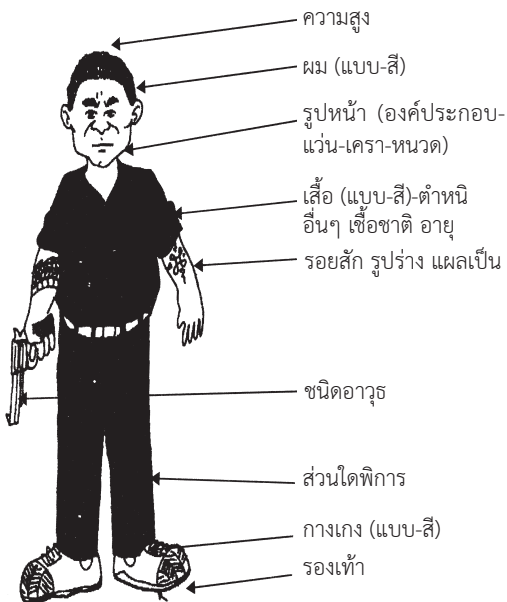
- การกระทำบ่อย ๆ สูดบุหรี่ปัด
พูดเอามือปิดปาก ติดยาเสพติด เวลาพูดเอามือ
ล้วงกระเป๋า

- การแต่งกาย จดจำเสื้อ
กางเกง เช่น เสื้อแขนสั้น-ยาว, กางขาสั้น-ยาว
 ฯลฯ แบบของเสื้อ กางเกง เช่น ยีนส์ เสื้อยืด เสื้อเชิ้ต
เครื่องแบบ นักศึกษา สีอะไร ลายแบบไหน มีตัวเลข
อะไรหรือไม่ รองเท้าที่สวมเป็นชนิดใด สีอะไร แบบใด

- เครื่องประดับ มีเครื่องประดับ
อะไรบ้างที่เห็นได้ชัด เช่น แว่นตา นาฬิกา แหวน สร้อย
กระเป๋าถือ ฯลฯ

4) กรณีที่คนร้ายมีการพรางใบหน้า
เช่น สวมแว่นตากันแดด สวมหมวก
กันน็อก สวมหมวก สวมหน้ากาก คลุมศีรษะด้วยถุง
ให้ท่านคอยสังเกตส่วนอื่น ๆ ของร่างกายที่มีได้พราง
และจดจำได้ง่าย

การให้รูปพรรณสัณฐานที่ถูกต้องเป็นการช่วยเหลือ ตำรวจในการจับคนร้าย

(2) การสังเกตจดจำยานพาหนะของ คนร้าย หรือผู้ต้องสงสัย

1) หลักของการสังเกตจดจำยานพาหนะ มีดังนี้

- สังเกตจดจำสิ่งที่ใหญ่ เห็นง่าย
ไปสู่สิ่งทีเล็กเห็นยาก

- สังเกตจดจำตำหนิ รอยชน
สติ๊กเกอร์ จุดเด่นต่าง ๆ

- อย่าจดจำทุกสิ่งทุกอย่างแต่ให้
จดจำบางสิ่งที่ท่านจำได้อย่างแม่นยำ

- เมื่อคนร้ายหลบหนีไปแล้ว
อย่าถามผู้อื่นว่าเป็นอย่างไรให้รีบบันทึกลักษณะเด่น
เอาไว้ทันที

- มอบรายละเอียดให้กับตำรวจ
ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้อง

2) สิ่งที่สามารถจดจำได้ง่ายและควร จดจำก่อน

- ประเภทรถ เป็นรถจักรยานยนต์
รถเก๋งส่วนบุคคล รถยนต์แท็กซี่สาธารณะ รถบรรทุก
รถปิคอัพ รถสามล้อเครื่อง รถจี๊ป ฯลฯ

- สีของรถ เป็นรถสีใด บริเวณใด เป็น
สีชนิดธรรมดา ลูโซท์ ฯลฯ

- ความเก่า - ใหม่ เป็นรถค่อนข้าง
ใหม่หรือเก่า

- ยี่ห้อ เป็นรถยี่ห้อใด รุ่นปี พ.ศ./
ค.ศ.ใด (ต้องฝึกดูและจดจำยี่ห้อต่าง ๆ)

- หมายเลขทะเบียน ดูได้จาก
แผ่นป้ายทะเบียน ให้จดจำทั้งตัวอักษรและหมายเลข

ถ้าเป็นรถต่างจังหวัด ให้จดชื่อจังหวัด
ไว้ด้วย แผ่นป้ายทะเบียนของรถประเภทต่าง ๆ จะ
แตกต่างกันไป เช่น รถเก๋งส่วนบุคคล แผ่นป้ายจะเป็น
พื้นสีขาวตัวเลขและตัวอักษรสีดำ (เป็นป้ายของทาง
ราชการ) ติดข้างหน้า-หลัง รถแท็กซี่ แผ่นป้ายจะเป็น
พื้นสีเหลือง ตัวเลขอักษรสีดำติดข้างหน้า-หลัง แผ่นป้าย
รถจักรยานยนต์จะเป็นพื้นสีขาวตัวเลขอักษรสีดำ
ติดข้างหลังเพียงแผ่นเดียว

อนึ่ง ในการสังเกตแผ่นป้ายทะเบียน
พยายามสังเกตด้วยว่าเป็นแผ่นป้ายที่ติดไว้อย่างหลวม
หรือติดอย่างแน่นหนา หรือมีการพรางเลขอักษรของ

แผ่นป้ายนั้น ๆ หรือไม่ด้วยวิธีใด (ปัจจุบันคนร้ายมักใช้แผ่นป้ายทะเบียนปลอมหรือมีการพรางหมายเลขทะเบียนและตัวอักษรให้ผิดไปจากความเป็นจริง)

3) สิ่งที่เป็นตำหนิรอยชนจุดเด่นที่เห็นได้ชัด

- ตำหนิ เช่น กระจกแตก สีลอก มีรอยเจาะที่ตัวถังของรถ ฯลฯ

- รอยชน รอยยุบ รถมีรอยถูกชน บริเวณใดมากน้อยอย่างไร มีรอยบุบที่ใด

- จุดเด่น เป็นรถที่แต่งเพื่อใช้แข่งขัน มีเสาอากาศ ติดอุปกรณ์พิเศษต่าง ๆ กับรถ ฯลฯ

- ติดสติ๊กเกอร์บริเวณใดเป็นรูปหรือเครื่องหมาย หรือข้อความว่าอย่างไร ติดฟิล์มกรองแสงที่บมาก-น้อยที่ใดอย่างไร

- แผ่นป้ายที่ติดกับกระจกด้านหน้า ได้แก่ ป้ายแผ่น ป้ายวงกลมแสดงการเสียภาษี แผ่นป้ายผ่านเข้า-ออก ของสถานที่ต่าง ๆ บางครั้งระบุชื่อไว้ที่แผ่นป้าย ถ้าเห็นให้จดจำไว้ด้วย แผ่นป้ายแสดงสิทธิพิเศษต่างๆ เช่น การจอดรถ การประกันภัย ฯลฯ

- เสียงของเครื่องยนต์ แตร
จดจำว่ามีเสียงอย่างไร รถบางประเภทมีเสียงเครื่องยนต์
เสียงแตรเฉพาะตัว เสียงรถแข่ง รถปกติ รถสามล้อ
รถจักรยานยนต์ยี่ห้อแตกต่างกัน บางครั้งไม่เห็น
ยานพาหนะก็อาจสันนิษฐานได้ว่าเป็นยานพาหนะอะไร
แต่ต้องอาศัยความชำนาญพอสมควร

(3) การสังเกตยานพาหนะรถยนต์และ รถจักรยานยนต์

1) **รถยนต์** หมายเลขทะเบียน
รถประเภทรถเก๋ง รถกระบะ รถบรรทุก สีรถ สติกเกอร์
ที่ติดแต่ง ยี่ห้อรถ และรุ่น ตำแหน่งป้ายวงกลม ป้าย
ผ่านเข้าออกสถานที่ส่วนบุคคล ตำแหน่งเสาวิทยุโทรทัศน์
และชนิดไฟท้าย รูปลักษณะ สิ่งประดับ เช่น สิ่งของ
ที่แขวนหน้ารถ หรือวางหน้ารถ เป็นต้น

2) **รถจักรยานยนต์** เลขทะเบียน
ประเภทวิบาก ผู้หญิง สีรถ สติกเกอร์ที่ติดแต่ง ยี่ห้อ
รุ่น ไฟท้าย บังโคลน ท่อไอเสีย แบบและเสียง

5.
ความรู้เกี่ยวกับ
การใช้รถใช้ถนนอย่างปลอดภัย

5. ความรู้เกี่ยวกับการใช้รถใช้ถนนอย่างปลอดภัย

5.1 ท่านจะขับรถให้ปลอดภัยได้อย่างไร?

การขับรถโดยปลอดภัยขึ้นอยู่กับความรู้
5 ประการ หรือหลัก “5 ร”

- 1) รอบรู้เรื่อง “รถ”
- 2) รอบรู้เรื่อง “ทาง”
- 3) รอบรู้เรื่อง “วิธีการขับรถ”
- 4) รอบรู้เรื่อง “กฎจราจร”
- 5) รอบรู้เรื่อง “มารยาท”

1) รอบรู้เรื่องรถ

ต้องรอบรู้เรื่องรถที่ขับซึ่งเป็นอย่างดี
หมั่นตรวจตราแก้ไขข้อบกพร่องอยู่เสมอ โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งก่อนออกเดินทางไกล ต้องตรวจอุปกรณ์สำคัญๆ
เพื่อความปลอดภัยในการเดินทาง

- เครื่องยนต์
- ยาง
- พวงมาลัย
- กระจกส่องหลัง
- ไฟหน้า ไฟท้าย ไฟเลี้ยว และไฟเบรก
- ห้ามล้อ
- นอตบังคับล้อ
- ที่ปิดน้ำฝน

2) รอบรู้เรื่องทาง

ทางแต่ละสายย่อมแตกต่างกันโดยสภาพภูมิประเทศและสภาพแวดล้อม ถ้าเป็นเส้นทางไม่เคยไป ควรศึกษาจากแผนที่ คู่มือการท่องเที่ยว ถามผู้รู้หรือเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง เช่น กรมทางหลวง ตำรวจทางหลวง ตำรวจท้องที่ ฯลฯ ที่สำคัญที่สุดท่านจะต้องสังเกตและปฏิบัติตามป้ายและเครื่องหมายจราจร

3) รอบรู้เรื่องวิธีขับรถ

การขับรถเป็นศิลปะอย่างหนึ่ง ขับรถเป็นอย่างเดียวไม่พอต้องรู้วิธีแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ โดยฉับพลันและสามารถหลีกเลี่ยงอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นโดยมิได้คาดคิดเนื่องจากขาดความชำนาญ เช่น เบรกแตกจะทำอย่างไร ฯลฯ

4) รอบรู้เรื่องกฎจราจร

กฎจราจรมีไว้เพื่อให้ผู้ใช้รถใช้ถนนประพฤติปฏิบัติไปในแนวทางเดียวกัน เพื่อความปลอดภัยและความสะดวกรวดเร็ว

5) รอบรู้เรื่องมารยาท

- คนขับรถควรมีเมตตาใจให้แก่กัน เพื่อให้เกิดความปลอดภัยต่อผู้ใช้รถใช้ถนนร่วมกัน

- การขับรถให้ถูกกฎหมาย โดยไม่ฝ่าฝืน
ข้อห้ามตามมาตรการ 3 ม. 2 ข. 1 ร. ดังนี้

3 ม. 1. ขับขี่รถจักรยานยนต์โดยไม่
สวมหมวกนิรภัย

2. ขับขี่รถจักรยานยนต์ที่มีอุปกรณ์
ส่วนควบไม่ถูกต้อง และครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนด
อันอาจทำให้เกิดอุบัติเหตุ

3. ขับรถขณะเมาสุรา

2 ข. 1. ขับรถยนต์ไม่คาดเข็มขัดนิรภัย

2. ขับรถโดยไม่มีใบอนุญาตขับขี่

1 ร. ขับรถด้วยความเร็วเกินกว่าที่กฎหมาย
กำหนด

5.2 ความรู้เกี่ยวกับการเดินถนน การข้ามถนน
การขึ้นลงรถประจำทางอย่างปลอดภัย

1) การเดินถนน

(1) ถนนที่มีทางเท้าจัดไว้ ให้เดินบน
ทางเท้า และอย่าเดินใกล้ทางรถ โดยหันหลังให้รถที่
กำลังแล่นมา ก่อนที่จะก้าวไปในทางรถต้องมองซ้าย
- ขวา ก่อนเสมอ

(2) ถนนที่ไม่มีทางเท้า ให้เดินชิดริมทางขวาของถนน อย่าเดินคู่กัน ให้เดินเรียงเดี่ยวตามกันไป

(3) ถ้าจูงเด็ก ให้เด็กเดินด้านในและจับมือเด็กไว้ให้มั่น เพื่อป้องกันเด็กวิ่งออกไปในทางรถ

(4) การเดินถนนในที่มืด ควรสวมเสื้อขาว และถ้าถือไฟฉายส่องติดมือไปด้วยก็จะปลอดภัยมากยิ่งขึ้น

(5) แถวหรือขอบวนทหาร ตำรวจ ลูกเสือหรือนักเรียนที่มีผู้บังคับบัญชาควบคุมเดินอย่างเป็นระเบียบ จะเดินบนทางรถยนต์ก็ได้โดยเดินชิดทางรถด้านขวาหรือด้านซ้ายตามความจำเป็น

2) การข้ามถนน

(1) ก่อนข้ามถนนทุกครั้ง ต้องหยุดเดินที่ขอบถนน มองขวาซ้าย แล้วมองขวา ให้แน่ใจว่าไม่มีรถกำลังแล่นมาจึงข้ามได้ แล้วให้รีบข้ามถนนไปเป็นเส้นตรง และให้เดินอย่างรวดเร็วอย่าวิ้งข้ามถนน

(2) ถ้าบริเวณที่จะข้ามถนนมีช่องที่ข้าม (ทางม้าลาย) หรือสะพานลอย ต้องข้ามตรงช่องทางข้ามจะปลอดภัยที่สุด

(3) อย่าข้ามถนนโดยออกจากที่กำบังตัว เช่น ออกจากซอย รถที่จอดอยู่ หรือท้ายรถประจำทาง เพราะจะเกิดอันตรายขึ้นได้

(4) การข้ามถนนที่รถเดินทางเดียว ต้องหยุดให้แน่ใจเสียก่อนว่ารถแล่นมาจากไหน และมีความปลอดภัยพอหรือยัง จึงข้ามได้

(5) ถนนที่มีเกาะกกลางถนนต้องข้ามทีละครึ่งถนน โดยข้ามครึ่งแรกไปพักที่เกาะกกลางถนนเสียก่อน จึงข้ามในครึ่งหลังต่อไป

(6) ในเวลากลางคืนควรไปหาที่ข้ามที่มีแสงสว่าง

3) ช่องข้ามทางหรือทางม้าลาย

(1) คนเดินเท้าที่กำลังเดินข้ามถนนในทางม้าลายมีสิทธิไปก่อนรถ เพราะตามกฎหมายต้องหยุดให้คนข้ามถนนในทางข้าม แต่จะต้องระวังให้โอกาสแก่รถที่ชะลอความเร็วและหยุดไม่ทันก่อนที่จะก้าวลงไปยังพื้นถนน ยิ่งเวลาฝนตกถนนลื่นต้องระวังให้มาก

(2) ถึงแม้ว่าคนขับรถจะหยุดให้ข้ามต้องข้ามด้วยความระมัดระวัง มองขวา – ซ้าย ตลอดเวลา เพราะอาจมีผู้ขับขี่ม้าบินแข่งรถที่หยุดรออยู่ขึ้นมาก็ได้ และการข้ามถนนต้องรวดเร็วอย่าเดินลอยชาย

(3) การข้ามถนนในช่องทางข้าม
ที่บริเวณทางแยกให้ระวังรถที่จะเลี้ยวเข้ามาหาตัวท่านด้วย

(4) ถ้ามีเกาะกลางถนนทำไว้ที่ทาง
ม้าลาย ให้ข้ามถนนไปที่ละครึ่งถนนโดยพักรออยู่บนเกาะ
มองขวา – ซ้าย ปลอดภัยแล้วจึงข้ามไป

(5) ถ้าท่านกำลังข้ามถนนอยู่ ถ้าเห็น
รูปคนสีเขียวกะพริบขึ้นที่สัญญาณไฟ ให้รีบข้ามถนน
โดยเร็ว ข้อสำคัญอย่าเริ่มก้าวข้ามถนน เมื่อเห็นรูปคน
สีเขียวกะพริบที่สัญญาณไฟเป็นอันตราย เพราะจะข้ามถนน
ไปไม่ทัน และอาจเกิดอุบัติเหตุได้

4) ทางข้ามที่มีตำรวจจราจรควบคุม

อย่าข้ามถนนเมื่อตำรวจกำลังปล่อยรถ
เดินอยู่หรือเมื่อตำรวจให้สัญญาณห้ามคนเดินเท้าอยู่

5) การข้ามถนนบนสะพานลอย

ถ้ามีสะพานลอยข้ามถนนสำหรับคนข้าม
ให้ใช้สะพานลอย จะปลอดภัยกว่า

6) การขึ้นลงรถประจำทางอย่างปลอดภัย

อย่าขึ้นหรือลงรถประจำทาง จนกว่า
รถจะหยุดสนิทที่ป้ายหยุดรถประจำทาง เมื่อลงจากรถ
ประจำทางแล้ว จะข้ามถนนควรรอให้รถออกไปให้พ้น

เสียก่อน จะได้มองเห็นรถอื่น ๆ ที่แล่นเข้ามาได้อย่างชัดเจนและปลอดภัย

5.3 ความรู้เกี่ยวกับรถที่นำมาใช้

1) ยานำรถที่มีสภาพไม่มั่นคงแข็งแรง ซึ่งอาจเกิดอันตรายหรืออาจทำให้เสื่อมเสียสุขภาพอนามัยแก่ผู้ใช้ คนโดยสารหรือประชาชนมาใช้ในทางเดินรถ เช่น รถตัวถังผุ ๆ พัง ๆ ยางล้อรถไม่มีดอกยาง ครั้นดำ ฯลฯ

2) รถที่นำมาใช้ต้องมีคอมไฟหน้า - หลัง ไฟเลี้ยว - ไฟจอด - ไฟเบรก - ไฟฉุกเฉิน - แตร - เบรก และเบรกมือที่ใช้การได้ - ที่ปิดน้ำฝน ฯลฯ ครบถูกต้องตามกฎหมาย

3) รถที่นำมาใช้ต้องติดแผ่นป้ายทะเบียนหน้า - หลัง (มีไฟส่องป้ายทะเบียนหลัง) และติดป้ายวงกลมแสดงการเสียภาษีประจำปีไว้ด้วย

4) รถที่บรรทุกของยื่นเกินความยาวของตัวรถในเวลากลางวันต้องติดธงสีแดง เวลากลางคืนต้องติดโคมสีแดงไว้ที่ตอนปลายสุดของสิ่งบรรทุกนั้น ให้สามารถมองเห็นได้ในระยะไม่น้อยกว่า 150 เมตร

5) ผู้ขับขี่บรรทุกสัตว์และสิ่งของต้องจัดให้มีผ้าใบคลุมป้องกันไม่ให้สัตว์หรือสิ่งของที่บรรทุกตกหล่นร่วงไหลส่งกลิ้ง หรือปลิวไปจากรถ อันก่อให้เกิดอันตราย หรือความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้ใช้รถใช้ถนนหรือทำให้ถนนสกปรกเปรอะเปื้อน อันอาจทำให้เกิดอุบัติเหตุได้

5.4 ความรู้เกี่ยวกับเครื่องหมายจราจร

1) เครื่องหมายและสัญญาณจราจร

(1) ป้ายบังคับ คือ ป้ายที่มีผลบังคับตามกฎหมายลักษณะทั่วไป เป็นรูปวงกลมสีพื้นใช้สีขาว, เส้นของป้าย-เส้นขีดกลางใช้สีแดง, เครื่องหมาย-สัญลักษณ์บนป้ายใช้สีดำ ยกเว้นป้ายหยุดเป็นรูปแปดเหลี่ยม, ป้ายให้ทางเป็นรูปสามเหลี่ยม, ป้ายห้ามจอดเป็นรูปวงกลม พื้นสีน้ำเงิน-ขอบและเส้นขีดกลางสีแดง

1-1 หยุด
1-2 ให้ทาง
1-3 ให้รถสวนทาง
มาก่อน
1-4 ห้ามแซง
1-13 ห้ามรถ
จักรยาน
1-14 ห้ามรถสามล้อ
ห้ามรถยนต์สามล้อ
1-15 ห้ามล้อ
เลื่อนลากเข็น
1-16 จำกัดความเร็ว
50 กม.
1-25 จำกัดน้ำหนัก
10 ตัน
1-26 จำกัดความกว้าง
3 ม.
1-27 จำกัดความสูง
2.50 ม.
1-28 สุดเขตบังคับ
ความเร็ว
50
1-37 สุดเขตบังคับ
ห้ามแซง
1-38 สุดเขตบังคับ
1-39 สุดเขตบังคับ
1-40 เดินรถ
ทางเดียว

1-5 ห้ามเข้า
1-6 ห้ามกลับรถ
1-7 ห้ามเลี้ยวซ้าย
1-8 ห้ามเลี้ยวขวา
1-17 ห้ามรถ
แทรกเตอร์
1-18 ห้ามรถ
จักรยานยนต์
หรือรถยนต์
1-19 ห้ามรถจักรยาน
รถสามล้อ และ
รถจักรยานยนต์
1-20 ห้ามรถ
อู่ต้น
1-29 ให้ชิดซ้าย
1-30 ให้ชิดขวา
1-31 ให้รถเดิน
ทางเดียว
1-32 รถเดินทางเดียว
ไปทางซ้าย

1-9 ห้ามรถบรรทุก
1-10 ห้ามรถยนต์
1-11 ห้ามรถ
จักรยานยนต์
1-12 ห้ามรถพ่วง
1-21 ห้ามใช้เสียง
1-22 ห้ามจอด
1-23 ห้ามหยุดรถ
หยุดตรวจ
1-24 รถเดินทางเดียว
ไปทางขวา
1-33 ให้เลี้ยวซ้าย
1-34 ให้เลี้ยวขวา
1-35 วงเวียน
1-36

(2) ป้ายเตือน คือ ป้ายซึ่งใช้เพื่อเตือนผู้ขับขี่ ยวดยานให้ระมัดระวังก่อนถึงจุดที่อาจเกิดอันตรายได้ง่าย ลักษณะทั่วไป เป็นรูปสี่เหลี่ยมสีพื้นใช้สีเหลืองเส้นขอบป้าย สีดำ-เครื่องหมาย-สัญลักษณ์-ตัวเลข- ตัวอักษรบนป้ายใช้สีดำ

(3) ป้ายเตือนในงานก่อสร้าง

1. ทางเบี่ยงซ้าย

2. ทางเบี่ยงขวา

3. เครื่องจักร
กำลังทำงาน

4. คนทำงาน

5. สำรวจทาง

(4) ป้ายเตือนในงานก่อสร้างอื่นๆ

งานก่อสร้างทางข้างหน้า งานก่อสร้างสะพานข้างหน้า

ทางก่อสร้าง โปตรระมัดระวัง

(5) ป้ายแนะนำทั่วไป มีไว้เพื่อช่วย
 แนะนำผู้ขับขี่ไปสู่จุดหมายปลายทางได้ถูกต้อง และให้
 ข้อมูลต่างๆ ที่จำเป็นในการเดินทางตลอดระยะทางนั้น ๆ
 มี 2 แบบ คือ พื้นสีขาว และพื้นสีน้ำเงินสำหรับป้าย
 แนะนำบนทางหลวงพิเศษหรือทางด่วนใช้พื้นสีเขียว
 ดูภาพตัวอย่างต่อไปนี้

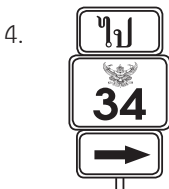
1. ไปตาก 12 กม.

2. ไป อ.ตาก 28 กม.

3. ไปสระบุรี 42 กม.

4. ไปทางหลวงแผ่นดิน
 สาย 34 ตามลูกศร

5.

6.

7.

5. แสดงตำแหน่ง
ทางข้าม หรือ
ทางม้าลาย

6. แสดงตำแหน่ง
ที่จอดรถ

7. ช่องเดินรถประจำทาง
ในกรุงเทพฯ (ห้ามรถ
เคลื่อนเข้าไปช่วงเวลา
ที่กำหนด)

8.,9. ป้ายแนะนำทางหลวง
พิเศษ (ทางด่วน)

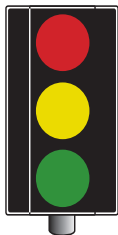
8.

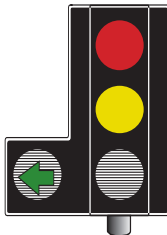
9.

(6) สัญญาณไฟจราจร : ไฟแดง
ให้หยุดรถหลังเส้นหยุด ไฟเขียว ให้ออกรถไปได้
ถ้าจะเลี้ยวซ้ายหรือขวาต้องระวังคนข้ามถนนและรถ
ทางตรง ไฟเหลือง เตรียมตัวหยุดรถ

ถ้าลูกศรเขียวเปิดคู่กับ
ไฟแดง หมายถึง ให้รถ
ผ่านไฟแดงไปทางด้าน
ลูกศรชี้ได้ ลูกศรเขียว
จะชี้ไปทางทิศใดก็ได้

(7) เส้นแบ่งช่องจราจร

1. เส้นทึบสีขาว หรือ
สีเหลือง จะเป็นเส้นเดี่ยว
หรือคู่ก็ตาม หมายความว่า
“ห้ามแซง”

2. เส้นประสีขาว หรือ สีเหลือง หมายความว่า “ให้แซงได้ถ้าข้างหน้าปลอดภัย”

3. เส้นทึบคู่กับเส้นประ หมายความว่า “รถที่ขับทางซ้ายของเส้นทึบห้ามแซง แต่รถที่ขับทางซ้ายของเส้นประสามารถแซงได้”

หมายเหตุ (1) ในกรุงเทพฯ เส้นทึบและเส้นประ สีเหลืองใช้เฉพาะช่องเดินรถประจำทาง ในต่างจังหวัดบนเส้นทางหลวงแผ่นดินบางแห่งใช้สีเหลืองเป็นเส้นแบ่งช่องจราจร หรือแบ่งกลางถนนในบริเวณที่อาจเกิดอันตรายได้ง่าย เช่น บริเวณทางแยก, ทางโค้ง

(2) ห้ามขับรถทับหรือคร่อมเส้นแบ่งช่องจราจร

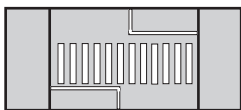
(8) เส้นขวางแนวจราจร

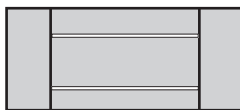
1. เส้นหยุด (รถ)

2. เส้นให้ทาง

3. (ก) ทางม้าลาย

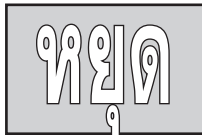
3. (ข) แนวคนข้าม

3. เส้นทางข้าม

2) เครื่องหมายและข้อความบนพื้นทาง

1. เครื่องหมายลูกศร

2. ข้อความหยุด

ลดความเร็ว

ขับช้าๆ

3. ข้อความอื่นๆ บนผิวทาง

3) เครื่องหมายบนขอบทาง

1. เครื่องหมายห้ามจอดรถเว้นแต่หยุดรับ - ส่ง
ชั่วคราว (เหลือง-ขาว)

2. เครื่องหมายห้ามหยุดหรือจอดรถ (แดง-ขาว)

6.

ความรู้เกี่ยวกับ
กฎหมายทั่วไป

6. ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป

6.1 การฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

- คดีที่จะฟ้องต่อศาลปกครอง ได้แก่ คดีพิพาทระหว่างหน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกับเอกชน หรือระหว่างหน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยกัน อันเนื่องมาจากการออกกฎ คำสั่ง หรือการกระทำทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย การละเลยต่อหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้า เกินสมควร การกระทำละเมิดหรือความรับผิดอย่างอื่น อันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย กฎ คำสั่งทางปกครอง หรือคำสั่งอื่น การละเลยหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้า และสัญญาทางปกครอง เป็นต้น

- ระยะเวลาในการฟ้องคดีปกครอง

การฟ้องคดีปกครองจะต้องฟ้องภายใน 90 วัน นับตั้งแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุการณ์ฟ้องคดี หรือนับแต่วันที่พ้นกำหนด 90 วัน นับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือร้องขอให้หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดและไม่ได้รับหนังสือชี้แจง หรือได้รับแต่เป็นคำชี้แจงที่ไม่มีเหตุผล

6.2 ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่ลงโทษผู้กระทำผิดต่อเด็ก

1) การกระทำที่ห้ามกระทำต่อเด็กภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่นที่ไม่ว่าเด็กจะยินยอมหรือไม่

(1) กระทำหรือละเว้นการกระทำอันเป็นการทารุณกรรมต่อร่างกายหรือจิตใจของเด็ก

(2) จงใจหรือละเลยไม่ทำให้สิ่งจำเป็นแก่การดำรงชีวิตหรือการรักษาพยาบาลแก่เด็กที่อยู่ในความดูแลของตน จนน่าจะเกิดอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจของเด็ก

(3) บังคับ ชูเชื้อ ชักจูง ส่งเสริมหรือยินยอมให้เด็กประพฤติตนไม่สมควรหรือน่าจะทำให้เด็กมีความประพฤติเสี่ยงต่อการกระทำผิด

(4) โฆษณาทางสื่อมวลชนหรือเผยแพร่ด้วยประการใด เพื่อรับเด็กหรือยกเด็กให้แก่บุคคลอื่นที่ไม่ใช่ญาติของเด็ก เว้นแต่เป็นการกระทำของทางราชการหรือได้รับอนุญาตจากทางราชการแล้ว

(5) ชูเชื้อ ชักจูง ส่งเสริม ยินยอมหรือกระทำด้วยประการใดให้เด็กไปเป็นขอทาน เด็ก

เร่ร่อน หรือใช้เด็กเป็นเครื่องมือในการขอรานหรือการ
กระทำผิด หรือกระทำด้วยประการใดอันเป็นการแสวงหา
ประโยชน์โดยมิชอบจากเด็ก

(6) ใช้ จ้าง หรือวานเด็กให้ทำงานหรือ
กระทำการอันอาจเป็นอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจ

(7) บังคับ ชู่เชื้อญ ใช้ ชักจูง ยุยง
ส่งเสริม หรือยินยอมให้เด็กเล่นกีฬาหรือให้กระทำการใด
เพื่อแสวงหาประโยชน์ทางการค้าอันมีลักษณะเป็นการ
ขัดขวางต่อการเจริญเติบโตหรือพัฒนาของเด็ก หรือมี
ลักษณะเป็นการทารุณกรรมต่อเด็ก

(8) ใช้ หรือยินยอมให้เด็กเล่น
การพนันไม่ว่าชนิดใดหรือเข้าไปในสถานที่เล่นการพนัน
สถานค้าประเวณี หรือสถานที่ที่ห้ามมิให้เด็กเข้า

(9) บังคับ ชู่เชื้อญ ใช้ ชักจูง ยุยง
ส่งเสริม หรือยินยอมให้เด็กแสดงหรือกระทำการ
อันมีลักษณะลามกอนาจาร ไม่ว่าจะ เป็นไปเพื่อให้ได้มา
ซึ่งค่าตอบแทนเพื่อการใด

(10) จำหน่าย แลกเปลี่ยน หรือให้
สุรา หรือบุหรืแก่เด็ก เว้นแต่การปฏิบัติทางการแพทย์

“ผู้ใดฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือนหรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

2) ห้ามโฆษณา (ประจาน) ให้เสียหาย ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาหรือเผยแพร่ทางสื่อมวลชนหรือสื่อสารสนเทศประเภทใดซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็กหรือผู้ปกครองโดยเจตนาที่จะทำให้เกิดความเสียหายแก่จิตใจ ชื่อเสียงเกียรติคุณ หรือสิทธิประโยชน์อื่นใดของเด็ก หรือเพื่อแสวงหาประโยชน์สำหรับตนเอง “ผู้ใดฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

3) การสอบปากคำเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปี การสอบปากคำเด็กไว้ในฐานะเป็นผู้เสียหายหรือพยาน ให้ใช้สถานที่ที่เหมาะสมโดยให้มีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์บุคคลที่เด็กร้องขอ และพนักงานอัยการร่วมด้วย

6.3 ความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ. ค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ.2544

โดยที่บทบัญญัติมาตรา 245 และมาตรา 246 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติรับรองสิทธิในการได้รับความช่วยเหลือจากรัฐของบุคคลซึ่งได้รับความเสียหายเนื่องจากการกระทำความผิดอาญาของผู้อื่นโดยตนมิได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดนั้น และไม่มีโอกาสได้รับการบรรเทาความเสียหายโดยทางอื่น รวมทั้งการรับรองสิทธิในการได้รับค่าทดแทนในกรณีของบุคคลซึ่งตกเป็นจำเลยในคดีอาญา และถูกคุมขังระหว่างการพิจารณาคดี หากปรากฏตามคำพิพากษาอันถึงที่สุดในคดีนั้นว่าข้อเท็จจริงฟังเป็นที่ยุติว่าจำเลยมิได้เป็นผู้กระทำความผิดหรือการกระทำของจำเลยไม่เป็นความผิด ดังนั้น เพื่อให้การรับรองสิทธิดังกล่าวเป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

6.4 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับบุหรื

1) การจำหน่ายบุหรื

ห้ามจำหน่ายบุหรืให้กับเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ผู้ใดฝ่าฝืน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

2) สถานที่ห้ามสูบบุหรื แบ่งเป็น 3 กลุ่ม

(1) สถานที่ห้ามสูบบุหรืทั้งหมด ได้แก่ สถานที่สาธารณะทั่วไป ยานพาหนะสาธารณะ สถานบริการสาธารณสุขและส่งเสริมสุขภาพทั้งหมดของคนและสัตว์ สถานศึกษา เช่น โรงเรียน อุทยานการเรียนรู้ ศูนย์การเรียนรู้ สถาบันกวดวิชา สอนดนตรี กีฬาและศิลปะ หอศิลป์ พิพิธภัณฑ์สถาน สถานที่สาธารณะที่ใช้ประโยชน์ร่วมกัน อาทิ ร้านค้า สถานบันเทิง สถานที่ออกกำลังกาย ห้างสรรพสินค้า และบริเวณโรงพักคอย และบริเวณทางเดินทั้งหมดภายในอาคารโรงแรม ห้องเช่า หอพัก คอนโดมิเนียม ศาสนสถาน ธนาคาร และสถาบันการเงิน

(2) สถานที่ห้ามสูบบุหรืในอาคาร ได้แก่ สถานที่ราชการและรัฐวิสาหกิจ สถานบริการ

น้ำมันและแก๊ส มหาวิทยาลัยและสถาบันการศึกษา ตั้งแต่ระดับอุดมศึกษา สถานที่ทำงานเอกชน สถานีขนส่งผู้โดยสารทางบกทุกประเภท สถานีรถไฟ

(3) สถานที่อนุญาตให้สูบบุหรี่ในอาคาร แต่จะต้องมีการจัดพื้นที่ไว้เป็นการเฉพาะ ได้แก่ สนามบินนานาชาติ

หมายเหตุ ผู้ใดฝ่าฝืนมีโทษปรับ ดังนี้

1. เจ้าของกิจการและสถานที่ มีโทษปรับไม่เกิน 20,000 บาท

2. ส่วนประชาชนที่สูบบุหรี่ในเขตห้ามสูบบุหรี่ จะมีโทษปรับไม่เกิน 2,000 บาท

6.5 กฎหมายเกี่ยวกับ บารากู บารากูไฟฟ้า หรือบุหรี่ไฟฟ้าในประเทศไทย

ประกาศกระทรวงพาณิชย์กำหนดให้ บารากู (baraku) และบารากูไฟฟ้า หรือบุหรี่ไฟฟ้า เป็นสินค้าที่ต้องห้ามในการนำเข้ามาในราชอาณาจักร พ.ศ.2557 คือ ห้ามนำเข้าประเทศ ห้ามขาย ห้ามให้บริการ

(1) ห้ามนำเข้า บารากู และบารากูไฟฟ้า หรือบุหรี่ไฟฟ้า เข้ามาในประเทศ และห้ามให้สาร

สารสกัด หรือสิ่งอื่นใด ที่ใช้เป็นแหล่งกำเนิดควันหรือละอองไอน้ำ เพื่อการสูบบารากูและบารากูไฟฟ้าหรือบุหรีไฟฟ้า ซึ่งนำเข้ามาเพื่อใช้ร่วมกันในราชอาณาจักร มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ.2557 เป็นต้นไป

ผู้ฝ่าฝืน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 10 ปี หรือปรับเป็นเงิน 5 เท่าของสินค้าที่ส่งออกหรือนำเข้าหรือทั้งจำทั้งปรับ และริบสินค้า รวมทั้งสิ่งที่ใช้บรรจุและพาหนะใด ๆ ที่ใช้ในการบรรทุกสินค้าซึ่งเกี่ยวเนื่องกับความผิด รวมทั้งพาหนะที่ใช้ลากจูงพาหนะบรรทุกสินค้านั้น

(2) ห้ามขายสินค้าบารากู บารากูไฟฟ้าหรือบุหรีไฟฟ้า หรือตัวยาบารากู นำยาสำหรับเติมบารากูไฟฟ้าหรือบุหรีไฟฟ้า ทั้งนี้ ให้รวมถึงการให้เช่า ให้เช่าซื้อ หรือจัดทำให้ไม่ว่าด้วยประการใดๆ โดยเรียกค่าตอบแทนเป็นเงินหรือผลประโยชน์อย่างอื่นตลอดจนการเสนอหรือการชักชวนเพื่อการดังกล่าว

ผู้ประกอบธุรกิจ ผู้ใด ฝ่าฝืน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือปรับไม่เกิน 500,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้ประกอบการธุรกิจเป็นผู้ผลิต หรือนำเข้ามาในประเทศเพื่อขาย หรือฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตาม เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายต้องมีโทษจำคุกไม่เกิน 10 ปี หรือปรับไม่เกิน 1,000,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(3) ห้ามให้บริการสินค้าบารากู บารากูไฟฟ้า หรือบุหรีไฟฟ้า หรือตัวยาบารากู น้ำยาสำหรับเติมบารากูไฟฟ้าหรือบุหรีไฟฟ้า ทั้งนี้ ให้รวมถึงการรับจัดทำ การงาน การให้สิทธิใด ๆ หรือการให้ใช้หรือให้ประโยชน์ ในทรัพย์สินหรือกิจการใด ๆ โดยเรียกค่าตอบแทนเป็นเงิน หรือผลประโยชน์อื่น แต่ไม่รวมถึงการจ้างแรงงานตามกฎหมายแรงงาน

ผู้ประกอบการผู้ใด ฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือปรับไม่เกิน 500,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าการฝ่าฝืนเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตราย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 10 ปี หรือปรับไม่เกิน 1,000,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

6.6 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสุรา/แอลกอฮอล์

1) กำหนดเวลาขายสุรา

ผู้ใดได้รับอนุญาตขายสุราให้ขายสุราได้ เฉพาะภายในเวลาดังต่อไปนี้ ตั้งแต่ 11.00 น. – 14.00 น. และ ตั้งแต่ 17.00 น. – 24.00 น. ยกเว้นในกรณี การขาย ในอาคารท่าอากาศยานนานาชาติ และการขายในสถาน บริการ ซึ่งเป็นไปตามกำหนดเวลาเปิดปิดของสถาน บริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ

2) การห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(1) ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ในวันมาฆบูชา วันวิสาขบูชา วันอาสาฬหบูชา วันเข้าพรรษา และวันออกพรรษา ยกเว้นการขายเฉพาะ ร้านค้าปลอดอากรภายในอาคารท่าอากาศยานนานาชาติ

(2) ห้ามผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แก่บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์ และผู้ที่มีอาการ มึนเมาจนครองสติไม่ได้

หากฝ่าฝืน มีโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 20,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(3) ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องตีมแอลกอฮอล์ โดยวิธีการหรือลักษณะดังต่อไปนี้

1. ใช้เครื่องขายอัตโนมัติ

หากฝ่าฝืน มีโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือ ปรับไม่เกิน 20,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

2. การเร่ขาย

3. การลดราคาเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการขาย

4. ให้หรือเสนอให้สิทธิในการเข้าชมการแข่งขัน การแสดง การให้บริการ การชิงโชค การชิงรางวัลหรือสิทธิประโยชน์อื่นใด เป็นการตอบแทนแก่ผู้ซื้อเครื่องตีมแอลกอฮอล์ หรือแก่ผู้นำหีบห่อหรือสลากหรือสิ่งอื่นใดเกี่ยวกับเครื่องตีมแอลกอฮอล์ มาแลกเปลี่ยนหรือแลกซื้อ

5. โดยแจก แถม ให้ หรือแลกเปลี่ยนกับเครื่องตีมแอลกอฮอล์ หรือกับสินค้าอื่น หรือการให้บริการอย่างอื่นแล้วแต่กรณี หรือแจกจ่ายเครื่องตีมแอลกอฮอล์ในลักษณะเป็นตัวอย่างของเครื่องตีมแอลกอฮอล์ หรือเป็นการจูงใจสาธารณชนให้บริโภค

เครื่องตีมแอลกอฮอล์ รวมถึงการกำหนดเงื่อนไข
การขายในลักษณะที่เป็นการบังคับซื้อเครื่องตีม
แอลกอฮอล์โดยทางตรงหรือทางอ้อม

หากฝ่าฝืนมีโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือ
ปรับไม่เกิน 10,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

3) สถานที่ห้ามขายเครื่องตีมแอลกอฮอล์

(1) วัดหรือสถานที่สำหรับปฏิบัติ
พิธีกรรมทางศาสนา

(2) สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ
สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลและ
ร้านขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา

(3) สถานที่ราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือ
หน่วยงานอื่นของรัฐ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นร้านค้า
หรือสโมสร

(4) หอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก

(5) สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วย
การศึกษาแห่งชาติ

(6) สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตาม
กฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง หรือร้านค้า
ในบริเวณสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

(7) สวนสาธารณะของทางราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไป

(8) พื้นที่ประกอบกิจการโรงงาน ยกเว้น การขายของโรงงานผลิตเครื่องตีแม่แอลกอฮอล์ที่ดำเนินการเป็นปกติธุระในทางการค้าของโรงงาน

(9) บนทางตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก

(10) พื้นที่ที่อยู่ในกำกับดูแลและใช้ประโยชน์ของราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นร้านค้าหรือสโมสร

(11) สถานีรถไฟ หรือในขบวนที่อยู่ในทางรถไฟ

(12) สถานีขนส่ง

(13) ท่าเรือโดยสารสาธารณะ และบนเรือโดยสารสาธารณะประจำทาง

(14) สถานที่อื่น ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ผู้ใดฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 10,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

4) สถานที่ห้ามบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(1) วัด หรือสถานที่สำหรับปฏิบัติ พิธีกรรมทางศาสนา เว้นแต่เป็นส่วนหนึ่งของพิธีกรรม ทางศาสนา

(2) สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ สถานพยาบาล และร้านขายยา ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้ เป็นที่พักส่วนบุคคล

(3) สถานที่ราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือ หน่วยงานอื่นของรัฐ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พัก ส่วนบุคคล หรือสโมสร หรือการจัดเลี้ยงตามประเพณี

(4) สถานศึกษา ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้ เป็นที่พักส่วนบุคคล หรือสโมสร หรือการจัดเลี้ยงตาม ประเพณี หรือสถานศึกษาที่สอนการผสมเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ที่ได้รับอนุญาต

(5) สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงหรือ ร้านค้าในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

(6) สวนสาธารณะของทางราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไป

(7) พื้นที่ประกอบกิจการโรงงาน ยกเว้น การบริโภคที่เป็นขั้นตอนของการผลิต หรือ รักษามาตรฐานของเครื่องดีมีแอลกอฮอล์

(8) บนทางในขณะขับขี่ หรือในขณะโดยสารอยู่ในรถหรือในขณะอยู่บนรถ

(9) พื้นที่ที่อยู่ในกำกับดูแลและใช้ประโยชน์ของราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักผ่อนบุคคล หรือ สโมสร หรือการจัดเลี้ยงตามประเพณี

(10) สถานีรถไฟ หรือในขบวนรถที่อยู่บนทางรถไฟ

(11) สถานีขนส่ง

(12) ท่าเรือโดยสารสาธารณะ และบนเรือโดยสารประจำทาง

หากฝ่าฝืน มีโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 10,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

5) ห้ามดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บนทางใน
ขณะขับขี่ หรือในขณะที่โดยสารอยู่ในรถหรือบนรถ

(1) ความหมาย

“ทาง” หมายถึง ทางเดินรถ
ช่องทางเดินรถ ช่องทางเดินรถประจำทาง ไหล่ทาง
ทางเท้า ทางข้าม ทางร่วม ทางแยก ทางลาด ทางโค้ง
สะพาน และสถานที่ที่ประชาชนใช้ในการจราจร รวมทั้ง
ทางส่วนบุคคลที่เจ้าของยินยอมให้ประชาชนใช้ในการ
จราจร แต่ไม่รวมถึงทางรถไฟ

“รถ” หมายถึง ยานพาหนะทางบก
ทุกชนิด ไม่รวมรถไฟและรถราง

(2) ห้ามบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
(สุรา ฯลฯ) ในขณะขับขี่หรือในขณะที่โดยสารอยู่บนรถ
หรือในรถ ในขณะที่อยู่บนทางไม่ว่ารถนั้นจอดอยู่ หรือ
เคลื่อนที่ ผู้ฝ่าฝืนมีความผิดต้องโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน
หรือปรับไม่เกิน 10,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

6) อัตราโทษผู้ขับขี่รถในขณะที่เมาสุรา
(ตรวจพบแอลกอฮอล์เกิน 50 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์)

(1) เมาแล้วขับ อัตราโทษจำคุก
ไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 5,000 ถึง 20,000 บาท

หรือทั้งจำทั้งปรับ และพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ไม่น้อยกว่า 6 เดือน หรือเพิกถอนใบอนุญาต

(2) เมาแล้วขับเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจ อัตราโทษจำคุก 1 ถึง 5 ปี และปรับ 20,000 ถึง 100,000 บาท และพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ไม่น้อยกว่า 1 ปี หรือเพิกถอนใบอนุญาต

(3) เมาแล้วขับเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส อัตราโทษจำคุก 2 ถึง 6 ปี และปรับ 40,000 ถึง 120,000 บาท และพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ไม่น้อยกว่า 2 ปี หรือเพิกถอนใบอนุญาต

(4) เมาแล้วขับเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย อัตราโทษจำคุก 3 ถึง 10 ปี และปรับ 60,000 ถึง 200,000 บาท และให้ศาลสั่งเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่

6.7 กฎหมายการทวงถามหนี้ พ.ศ. 2558

สาระสำคัญของกฎหมายทวงหนี้ฉบับใหม่ ที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อ 6 มีนาคม 2558 มีดังนี้

(1) คนทวงหนี้ทั้งในระบบและนอกระบบ หากฝ่าฝืนมีโทษจำคุกสูงสุดไม่เกิน 5 ปี ปรับไม่เกิน 500,000 บาท

(2) นักทวงหนี้ต้องขออนุญาตต่อคณะกรรมการกำกับกิจการทวงหนี้โดยต้องมีการจดทะเบียนต่อทางราชการ หากฝ่าฝืนมีโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี ปรับไม่เกิน 100,000 บาท

(3) นักทวงหนี้ทวงได้เฉพาะลูกหนี้และผู้ค้ำประกันเท่านั้น จะไปทวงกับบุคคลในครอบครัวหรือบุคคลอื่นไม่ได้ ฝ่าฝืนจำคุกไม่เกิน 1 ปี ปรับไม่เกิน 100,000 บาท

(4) ทวงหนี้ได้ เฉพาะสถานที่ที่ลูกหนี้ให้ไว้เท่านั้น ยกเว้นติดต่อไม่ได้ เวลาจันทร์-ศุกร์ 8.00-20.00 น. วันหยุดราชการ 8.00-18.00 น. นอกนั้นทวงไม่ได้

(5) จำนวนครั้งต้องเหมาะสม ไม่ใช่ทวงทั้งวัน

(6) ผู้รับมอบอำนาจทวงหนี้ต้องแสดงหนังสือมอบอำนาจ รับชำระหนี้ต้องออกหลักฐานการชำระหนี้

(7) ห้ามข่มขู่ คุกคาม เปิดเผย เกี่ยวกับความเป็นหนี้ ทวงโดยใช้ไปรษณียบัตร เอกสารเปิดเผย

โทรสาร ของจดหมายที่มีข้อความหรือสัญลักษณ์ว่าส่งมา
ทางนี้ ฝ่าฝืนจำคุกไม่เกิน 5 ปี ปรับไม่เกิน 500,000 บาท

(8) ห้ามทางนี้ในลักษณะหลอกลวง
แสดงข้อความอันเป็นเท็จ หรือทำให้เกิดความเข้าใจผิด
เช่น อ้างตัวเป็น ทหาร ตำรวจ ทนายความ หรือชู้ว่า
ถ้าไม่จ่าย จะถูกยึดหรืออายัดทรัพย์สินหรืออายัดเงินเดือน
หรืออ้างว่า ดำเนินการให้แก่บริษัทข้อมูลเครดิตหรือ
รับจ้างจากบริษัทข้อมูลเครดิต

(9) ห้ามเรียกเก็บค่าธรรมเนียมหรือ
ค่าใช้จ่ายเกินกว่าอัตราที่คณะกรรมการประกาศ เช่น
ค่าทางนี้ ค่าปรับ ต้องมีการกำหนดกันใหม่
หลังกฎหมายใหม่ใช้บังคับ

(10) ห้ามเจ้าหน้าที่ของรัฐเกี่ยวข้องกับ
การทางนี้ ฝ่าฝืนมีบทลงโทษจำคุกไม่เกิน 5 ปี ปรับ
ไม่เกิน 500,000 บาท

6.8 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเล่นเกม อินเทอร์เน็ต

(1) เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี ห้ามเล่นเกม
อินเทอร์เน็ตในร้านเกม ร้านอินเทอร์เน็ต ก่อนเวลา
14.00 น. ในวันจันทร์ – ศุกร์ โดยห้ามเล่นเกินเวลา

22.00 น. และห้ามเล่นติดต่อกันเกิน 3 ชั่วโมง ยกเว้น วันหยุดราชการ

(2) ร้านเกม อินเทอร์เน็ต หากเปิดโดยไม่ได้รับอนุญาตจะมีโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี ปรับไม่เกิน 20,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และเกมที่เปิดจะต้องไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรม

6.9 การห้ามใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ (มือถือ) ขณะขับซิ่งรถ

(1) การใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ (มือถือ) ขณะขับซิ่งหรือรถติดไฟแดง จะมีความผิดถูกปรับตั้งแต่ 400 – 1,000 บาท

(2) เว้นแต่ใช้อุปกรณ์เสริมสำหรับการสนทนา โดยผู้ขับซิ่งไม่ต้องถือหรือจับโทรศัพท์เคลื่อนที่ (มือถือ) นั้น

(3) หากมีความจำเป็นต้องใช้โทรศัพท์ โดยไม่ใช้อุปกรณ์เสริมในขณะขับซิ่งรถ ให้ผู้ขับซิ่งรถ จอดรถบริเวณไหล่ทาง

7.

ระเบียบและคำสั่ง

สำนักงานตำรวจแห่งชาติที่เกี่ยวข้อง

7. ระเบียบและคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่เกี่ยวข้อง

7.1 ความรู้เกี่ยวกับคณะกรรมการตรวจสอบและติดตามการบริหารงานตำรวจ (กต.ตร.)

การกำหนดนโยบายการบริหารงานตำรวจและกำกับดูแลสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ให้ปฏิบัติตามนโยบาย เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ (ก.ต.ช.) รวมทั้งยังมีหน้าที่ตรวจสอบการปฏิบัติตามนโยบายการบริหารราชการตำรวจให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.2547 และกฎหมายอื่น

การตรวจสอบ ติดตามการบริหารงานตำรวจนั้น มีคณะกรรมการตรวจสอบ ติดตามการบริหารงานตำรวจ (กต.ตร.) ในระดับต่างๆ ได้แก่ กรุงเทพมหานคร จังหวัดและสถานีตำรวจ เรียกโดยย่อว่า “กต.ตร.กทม., กต.ตร.จังหวัด และ กต.ตร.สถานีตำรวจ” เพื่อตรวจสอบติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจในเขตพื้นที่ แล้วรายงาน ก.ต.ช. เพื่อพิจารณา

นอกจากนี้ กต.ตร.กทม., กต.ตร.จังหวัด และ กต.ตร.สถานีตำรวจ ยังมีหน้าที่ในการส่งเสริมให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในกิจการตำรวจเพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดทางอาญา รักษาความสงบเรียบร้อยและรักษาความปลอดภัยของประชาชน ตามความเหมาะสมและความต้องการแต่ละพื้นที่

7.2 การมีส่วนร่วมของประชาชน ชุมชน ท้องถิ่น และองค์กรในกิจการตำรวจ

สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้กำหนดระเบียบเกี่ยวกับการส่งเสริมให้ประชาชน ชุมชน ท้องถิ่น และองค์กร มีส่วนร่วมในกิจการตำรวจ พ.ศ.2551 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชน ชุมชน ท้องถิ่น และองค์กรต่าง ๆ ให้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจการตำรวจ ในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมต่าง ๆ

การมีส่วนร่วมแบ่งเป็น 3 รูปแบบที่สำคัญ คือ

1) การมีส่วนร่วมของประชาชนทั่วไป

- (1) เครือข่ายชุมชนลักษณะปฏิบัติการ
 - อาสาสมัครตำรวจบ้าน เพื่อแสวงหาความร่วมมือจากประชาชนให้เข้ามาร่วมปฏิบัติกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันปราบปราม

อาชญากรรม ยาเสพติด และอุบัติเหตุต่าง ๆ รวมทั้ง การตรวจตราของตำรวจสายตรวจ

- **อาสาจราจร** ดำเนินการจัดกลุ่มเยาวชน ราษฎรอาสาสมัคร ผู้แทนชุมชน หน่วยงานเอกชน โดยผ่านการฝึกอบรมอาสาจราจรให้มีความรู้เกี่ยวกับระเบียบ กฎหมาย ด้านการจราจร ทักษะและการใช้รถใช้ถนนที่ถูกต้อง เพื่อร่วมแก้ไขปัญหารถจร โดยให้เป็นผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงาน

(2) เครือข่ายชุมชนลักษณะแนวร่วม เพื่อแสวงหาความร่วมมือจากประชาชนในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม การป้องกันตนเองของประชาชนและการป้องกันอุบัติเหตุ เช่น ตั้งเครือข่ายเพื่อติดต่อสื่อสารระหว่างสมาชิกเพื่อแจ้งข่าวอาชญากรรม การสร้างชุมชนเข้มแข็ง และความร่วมมือในลักษณะเพื่อนบ้านเตือนภัย เป็นต้น

2) การมีส่วนร่วมขององค์กร
เพื่อแสวงหาความร่วมมือจากองค์กรหรือมูลนิธิต่าง ๆ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับงานในภารกิจของตำรวจ โดยการประสานงาน กำหนดแนวทางในลักษณะการปฏิบัติงานร่วมกันกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือการรักษาความสงบเรียบร้อยร่วมกัน

3) การมีส่วนร่วมของพนักงาน
รักษาความปลอดภัยเอกชน เพื่อแสวงหาความร่วมมือ
จากผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยและพนักงาน
รักษาความปลอดภัยเอกชน ให้สนับสนุนกิจการตำรวจ
ในการรักษาความปลอดภัยและรักษาความสงบเรียบร้อย
ในชุมชน/ท้องถิ่น

7.3 ค่าตอบแทนหรือสวัสดิการอื่น ๆ ที่
อาสาสมัครฯ จะได้รับตามระเบียบ ตร. ว่าด้วยการส่งเสริม
ให้ประชาชน ชุมชน ท้องถิ่นและองค์กรมีส่วนร่วม
ในกิจการตำรวจ พ.ศ.2551

สวัสดิการ/ประโยชน์ที่สมาชิกอาสาสมัคร
ตำรวจบ้าน อาสาจราจร และอาสาสมัครแนวร่วม
จะได้รับ

1) ข้าราชการตำรวจและสมาชิกอาสาสมัคร
อาจได้รับค่าตอบแทนการปฏิบัติงานจากทางราชการ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือเอกชนแล้วแต่กรณี

2) มีสิทธิแต่งเครื่องแต่งกายและประดับ
เครื่องหมายอาสาสมัคร มีบัตรประจำตัวสมาชิก
อาสาสมัคร

3) วุฒิบัตรสำเร็จหลักสูตรการฝึกอบรม
อาสาสมัคร ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ

4) สิทธิประโยชน์กรณีประสบภัยจนได้รับบาดเจ็บ หรือเสียชีวิตจากการช่วยเหลือราชการ ตามกฎหมาย เช่น พ.ร.บ.ผู้ประสบภัย

(1) พระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัย เนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติหน้าที่ที่มนุษยธรรม พ.ศ.2543

(2) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการขอรับเงิน การพิจารณาและขยายเวลาในการขอรับเงินสงเคราะห์เนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติหรือการปฏิบัติหน้าที่ที่ตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ.2543

7.4 รูปแบบเครื่องแต่งกายของอาสาสมัคร ตำรวจบ้าน และอาสาจราจร

สามารถเปิดดูได้จากราชกิจจานุเบกษา เล่ม 125 ตอนพิเศษ 45 ง 3 มีนาคม 2551

ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยการส่งเสริมให้ประชาชน ชุมชน ท้องถิ่น และองค์กรมีส่วนร่วม ในกิจการตำรวจ พ.ศ.2551

ข้อมูลอ้างอิงที่สำคัญ

1. ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
2. พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522
3. พระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ.2535
4. พระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ.2535
5. พระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหายและค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ.2544
6. พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546
7. พระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2546
8. พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.2547
9. พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ 7) พ.ศ.2550
10. พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ 8) พ.ศ.2551
11. พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551

12. พระราชบัญญัติ การทวงถามหนี้ พ.ศ.2558
13. กฎกระทรวง กำหนดเวลาขายสุราสำหรับผู้ได้รับใบอนุญาตขายสุรา ประเภทที่ 3 และประเภทที่ 4 พ.ศ.2548
14. ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 18) พ.ศ.2550 เรื่อง การคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ และกำหนดส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดของสถานที่สาธารณะเป็นเขตสูบบุหรี่หรือเขตปลอดบุหรี่
15. ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 19) พ.ศ.2535 เรื่อง กำหนดชื่อประเภทของสถานที่สาธารณะที่ให้มีการคุ้มครองสุขภาพของผู้ที่ไม่สูบบุหรี่ และกำหนดส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดของสถานที่สาธารณะดังกล่าวเป็นเขตสูบบุหรี่หรือเขตปลอดบุหรี่
16. ประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง กำหนดให้บารากูและบารากูไฟฟ้าหรือบุหรี่ไฟฟ้าเป็นสินค้าที่ต้องห้ามในการนำเข้ามาในราชอาณาจักร พ.ศ.2557

17. ระเบียบ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยการส่งเสริมให้ประชาชน ชุมชน ท้องถิ่นและองค์กรมีส่วนร่วมในกิจการตำรวจ พ.ศ.2551
18. คำสั่งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคที่ 9/2558 เรื่อง ห้ามขาย หรือ ห้ามให้บริการสินค้า “บาราคุ บาราคุไฟฟ้า หรือบุหรีไฟฟ้า หรือตัวยาบาราคุ น้ำยาสำหรับเติมบาราคุไฟฟ้า หรือบุหรีไฟฟ้า”
19. หนังสือแบบป้ายมาตรฐานกรมทางหลวง กระทรวงคมนาคม

หมายเหตุ : ข้อความในหนังสือเล่มนี้ เป็นการย่อความเฉพาะประเด็นสำคัญเท่านั้น หากนำไปใช้อ้างอิง กรุณาตรวจสอบข้อมูลกับเอกสารฉบับนี้ หรือหน่วยงานเจ้าของระเบียบก่อน

พิมพ์ที่โรงพิมพ์ตำรวจ ถนนเศรษฐศิริ ดุสิต กรุงเทพฯ 10300 โทร. 0-2668-2811-3 โทรสาร 0-2241-4658

มีนาคม 2559